CHRI 2011

OPEN SESAME

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, සංවර්ධනය හා තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය

Commonwealth Human Rights Initiative

working for the practical realisation of human rights in the countries of the Commonwealth

TRANSPARENCY INTERNATIONAL SRI LANKA

building a nation of integrity

වෙළුම 01

பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம்

பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம் சுதந்திரமான, பக்கச்சார்பற்ற மற்றும் அரச சாரா நிறுவனமாகும். பொதுநலவாய நாடுகளில் மனிதஉரிமை அரசியல் உணர்நிலையை உறுதிப்படுத்தும் உரிமைக் கட்டளையைக் கொண்டிருக்கின்றது. 1987ஆம் ஆண்டு பொதுநலவாய நாடுகளைச் சேர்ந்த பல நிபுணர்கள் ஒன்றிணைந்து பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கத்தை தாபித்தனர் (CHRI). பொதுநலவாயம் அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு பகிரப்பட்ட விழுமியங்களையும் சட்டத்தின் அடிப்படைகளையும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கும் அதேவேளை, அதனுள் ஒரு பொதுமன்றமொன்றை உருவாக்கி அதிலிருந்து மனிதஉரிமைகளை ஊக்குவிக்கலாம் என்று நம்பப்பட்டது. அதேநேரம், பொதுநலவாயத்தினுள் மனித உரிமைகள் தொடர்பான அவதானம் அப்போது இல்லாதிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுநலவாயத்தின் ஹராரே அடிப்படைகள், உலக மனிதஉரிமைகள் பிரகடனம், ஏனைய சர்வதேச மனித உரிமை கருவிகளுடன் பொதுநலவாய அங்கத்துவ நாடுகளில் உள்ள மனித உரிமைகளுக்கு உதவி வழங்கும் ஏற்பாடுகள் என்பனவற்றில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல் என்பன பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கத்தின் நோக்கங்களாகும். இவ்வமைப்பானது தனது அவ்வப்போதைய விசாரணைகள் மற்றும் அறிக்கைகள் என்பனவற்றை வெளியிட்டு வந்தபோதிலும், பொதுநலவாய நாடுகளில் மனித உரிமைகள் பற்றிய விடையங்களின்பால் ஈர்த்து, முன்னேற்றத்திலும் தடைகளின் காரணிகளிலும் தொடர்ச்சியான அவதானத்தை செலுத்தி வருகின்றது. மனிதஉரிமை துஷ்பிரயோகங்களை அல்லது மீறல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான அணுகுமுறைகளையும் ஏற்பாடுகளையும் பயிற்றுவித்து, பொதுநலவாய நாடுகளின் செயலகம், அங்கத்துவ நாடுகள் மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புகள் என்பனவற்றுக்கு ஆலோசனைகளை வழங்கிவருகிறது. இதன் பொதுக் கல்வியூட்டல் நிகழ்ச்சித்திட்டம், கொள்கை உரையாடல்கள், ஒப்பீட்டாய்வுகள், எடுத்துக்கூறல் மற்றும் வலைப்பின்னலாக்கல் செயற்பாடுகள் என்பனவற்றின் வாயிலாக, அதன் முதன்மைப் பிரச்சினைகள் மீது ஒரு அறிவியல் நெறியாளியாக இவ்வமைப்புச் செயற்பட்டு வருகின்றது.

இதன் அனுசரைணை நிறுவனங்கள் தேசியமட்ட தோற்றத்திற்கும் சர்வதேச வலைப்பின்னலுக்குமான அனுமதியை வழங்கியுள்ளன. இவற்றின் நிபுணர்கள் தமது வேலைகளுக்கான, மனித உரிமைகளின் விழுமியங்களை மையமாகக் கொண்ட பொதுக் கொள்கைகளை உருவாக்கி, மனித உரிமைகள் பற்றிய தகவல்கள், தரநிர்ணயங்கள் மற்றும் பயிற்சிகள் என்பனவற்றை பரிமாறுவதற்கான ஒரு ஊடகமாகச் செயற்படும். இக்குழு உள்ளூர் அறிவினை ஒன்று திரட்டி, கொள்கை வகுப்பாளர்களை அணுகி, பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணர்ந்து, மனிதஉரிமைகளை ஊக்குவிக்க ஒத்துழைப்பு வழங்குபவராகவும் திகழ்கிறது.

பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கமானது டில்லியில் தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கிலாந்து தலைநகர் லண்டனிலும் மற்றும் கானா நாட்டு தலைநகர் அக்ராவிலும் அலுவலகங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது.

சர்வதேச ஆலோசனை ஆணைக்குழு: பிரதானியாக, சேம் ஒகுட்சேட்டோ என்பவரையும் அங்கத்தவர்களாக, யுனிஸ் புருக்மன் - அமிஸ்ஸா, முரே பேர்ட், யாஷ் காய், எலிஸன் டக்ஸ்பரி, நெவில் லின்டன், பீ.ஜீ வெர்கசி, ஸொஹ்ரா யூசுப் மற்றும் மஜா தருவாலா ஆகியோரைக் கொண்டிருக்கின்றது.

நிறைவேற்றுக் குழு உறுப்பினர்கள் (இந்தியா) : பிரதானியாக பீ.ஜீ வெர்கசியும், அங்கத்தவர்களாக அனு அகா, பீ. கே சந்திரசேகர், பக்வான்தாஸ், நிட்டின் தேசாய், கே.எஸ் திலன், ஹரிவான்ஸ், சன்ஜோய் ஹஸரிக்கா, பூணம் முட்ரேஜா, ரூமா பால், ஆர். வீ. பிள்ளை, கமல்குமார் ஆகியோரும் பணிப்பாளராக மாஜா தருவாலா கடமையாற்றுகின்றனர்.

நிறைவேற்றுக்குழு உறுப்பினர்கள் (கானா): பிரதானியாக சாம் ஒகுட்சேடோவும் அங்கத்தவர்களாக அனா பொஸ்மன், நெவில் லின்டன், எமிலி சோட், வேர்கசி ஆகியோரும் பணிப்பாளராக மாஜா தருவாலாவும் கடமையாற்றுகின்றனர்.

நிறைவேற்றுக் குழு உறுப்பினர்கள் (இங்கிலாந்து): பிரதானியாக நெவில் லின்டன், இணைப்பிரதானியாக லின்சே ரோஸ், அங்கத்தவர்களாக பிரான்ஸ் டி சூசா, ஒஸ்டின் டேவிஸ், மீனாக்சி தார், தெரக் இங்ரம், கிளயர் மாட்டின், செய்யித் ஷர்புத்தீன் மற்றும் எலிசபத் சுமித் ஆகியோர் கடமையாற்றுகின்றனர்.

பொதுநலவாய ஊடகவியலாளர்கள் அமைப்பு, பொதுநலவாய சட்டத்தரணிகள் அமைப்பு, பொதுநலவாய சட்டக் கல்வி அமைப்பு, பொதுநலவாய பாராளுமன்ற அமைப்பு, பொதுநலவாய ஊடகச் சங்கம், பொதுநலவாய ஒலிபரப்பு அமைப்பு.

ISBN : 978 - 955 - 1281 - 43 - 4
பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கம், 2011
இந்த அறிக்கையிலிருந்து பகுதிகள் உரியவருக்குத் தெரியப்படுத்திய பின்னர் பயன்படுத்தலாம்

பொ.ம. பு. தலைமையகம், புது டில்லி
பீ - 117, இரண்டாம் மாடி,
சர்வோதய என்கிளாவே,
புதுடில்லி – 110017
தொ - +91 – 11 – 43180200
தொ.ந +91 – 11 –2686 – 4688
மின்னஞ்சல்:
ingo@humanrightsinitiative.org

பொ.ம. பு. ஐக்கிய இராச்சியம், இங்கிலாந்து
பொதுநலவாய கற்கை நிறுவனம்
28, ரசள்ஸ் சதுக்கம்
இங்கிலாந்து WC1B5DS
ஐக்கிய இராச்சியம்
தொ -+44 – 020 – 7 862 - 8857
தொ.நூ44 – 020 – 7 862 – 8820
மின்னஞ்சல்: chri@sas.ac.uk

போ.ம. பு. அக்ரா
இல்ல இலக்கம் 09, சமோரா மசேல்
அஸ்யும் டவுன் வீதி
பேவளி ஹில் ஹோட்டலுக்கு எதிராக
ட்ரஸ்ட் டவருக்கு அருகில், அக்ரா, கானா
தொ -+233302971170
தொ.ந - +233302971170
மின்னஞ்சல்:
chriafr@africaonline.com.gh

ட்ரான்ஸ்பேரன்சி இன்டர்நெஷனல் ஸ்ரீ லங்கா
06, 37 ஆவது ஒழுங்கை, குயின்ஸ் வீதி, கொழும்பு 3
தொலைபேசி 011 2506419
தொலைநகல் 011 2592287
மின்னஞ்சல்: tisl@tisrilanka.org
இணையத்தளம்: www.tisrilanka.org

தகவல் அறிந்து கொள்ளும் மற்றும் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை ஜனநாயகம் மற்றும் அபிவிருத்திக்கான உரைகல் ஆகும்......

Open sesame: **பொதுநலவாயத்தில் தகவலுக்கான உரிமையை நோக்கி, 2003 பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கத்தின் சர்வதேச ஆலோசனை ஆணைக்குழு வழங்கிய அறிக்கை**

ஆசிரியர் (மூலப் பதிப்பு)
மஜா தருவாலா

தழுவியெழுதியோர்:
வெங்கடேஷ் நாயக்
சஞ்சிதா பாக்ஷி

மொழிபெயர்ப்பு
எம். சீ. ருஸ்மின்

பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம்
புது டில்லி

ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்டர்நேஷனல் - இலங்கை
கொழும்பு

2011

உள்ளடக்கம்

பொதுவளம்	03
அதிகாரம் வாய்ந்தவர்களால் மறைத்து வைக்கப்படல்	04
அடிப்படை மனித உரிமை	06
தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை தொடர்பாக இலங்கையின் நிலை	10
பொதுநலவாய சபையின் செயற்பாடுகள்	11
மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முன்னேற்றம்	14
ஜனநாயகம் மற்றும் அபிவிருத்திக்கான வழிகள்	15
ஆனால் இடையூறுகள் தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளன	36

தகவல் அறிந்து கொள்ளும் மற்றும் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை ஜனநாயகம் மற்றும் அபிவிருத்திக்கான உரைகல் ஆகும்......

தற்காலத்தில் நாம் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க இயலாத அளவில் தகவல் அறிந்து கொள்ளும் மற்றும் பெற்றுக்கொள்ளும் ஜனநாயகமயமாக்கலின், அதிகாரத்தால் மாற்றங்கள் மற்றும் வறுமையை ஒழிப்பதற்கான சகல சந்தர்ப்பங்களை எமக்கு வழங்கியுள்ளது. இந்த வித்தியாசத்தை யாராயினும் தேவையானவர்களுக்காக யதார்தமாக்குவதே எமது நடவடிக்கையாய் இருக்க வேண்டும். தகவல் அறிவதை நம் பக்கம் வைத்துக்கொண்டு அறிவு பெறும் ஆற்றலை சகலரும் பெற்றுக் கொள்ள வழிவகுப்பதன் மூலம் வறுமையை நோக்கி செல்லும் வழியை மாற்றியமைக்க முடியும்.

கொபி அனான் முன்னாள் செயலாளர் நாயகம் ஐக்கிய நாடுகள் சபை

அர்த்தமுள்ள ஜனநாயகத்துக்கும் மற்றும் சகல வகையிலும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு ஆதரவு வழங்கும் ஒரே வழி அரச நிர்வாகத்திலுள்ள, வெளிப்படைத் தன்மையாகும். வெளிப்படை ஆட்சி முறையை விருத்தி செய்வதற்கு தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டம் பிரதானதோர் இயந்திரமென 85 இற்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் அங்கீகரித்துள்ளதோடு அவர்களது பிரஜைகளின் உரிமைக்கு உத்தரவாதமளிக்கும் வகையில் அரசமைப்பிலும் இடமளித்துள்ளன. 21ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தெற்காசியப் பிராந்தியத்தின் எந்தவொரு நாடும் தமது அரச நிறுவனங்கள் தமது அலுவலகங்களில் வெளிப்படைத் தன்மையைப் பேண வேண்டும் எனக் கோரும் முக்கிய சட்டங்களை அலரசமைப்பில் கொண்டிருக்கவில்லை. ஒன்பது வருடங்களின் பின்பு பாகிஸ்தான் (2002), இந்தியா (2005), நேபாளம் (2007) மற்றும் பங்களாதேஸ்

(2009) ஆகிய நான்கு நாடுகளும் ஆட்சியின் தத்துவ ஞானம் மற்றும் திறமைகளை இரகசியத்திலிருந்து வெளிப்படைத் தன்மைக்கு மாற்றியமைக்கும் உத்தேசத்தில் சட்டங்களை இயற்றின. தமது அலுவல்கள் பற்றிய தகவல்களைப் பிரஜைகளிடமும் பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு 2008 இல் மாலைதீவு அரச அதிகாரிகளுக்கு ஆட்சியாளர்களால் பணிப்புரை விடுகப்பட்டது. பிராந்திய ஒத்துழைப்பிற்கான தெற்காசிய நாடுகள் (சார்க்) அமைப்பின் உறுப்புரிமை நாடுகள் என்ற வகையில் தெற்காசிய நாடுகள் பொதுத் துறையில் திறந்த தன்மையைப் பேணுவதில் உள்ள தமது இணக்கப்பாட்டினைப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளன. சார்க் சமூக சாசனம், அரச மற்றும் தனியார், தேசிய மற்றும் சர்வதேச நிறுவனங்கள் தமது நிர்வாக நடவடிக்கைகளில் வெளிப்படைத் தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறும் தன்மையின் முக்கியத்துவத்தை 2004 ஆம் ஆண்டு ஏகமனதாக வலியுறுத்தி அறிக்கையிட்டது.

தகவல்களைப் பெறுவதற்கான தனது சொந்த அரசமைப்பை இயற்றுவதற்கு 2003 இல் இலங்கை உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. சட்டமா அதிபரால் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட மூலம் அரசமைப்புக்குட்பட்டதா என உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் அமைச்சரவையால் தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ளும் சட்ட மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது3 எதிர்பாராத விதமாக அரசாங்கம் அந்த வரைவை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கத் தவறியது. அதன் பின்பு விரைவிலேயே அரசாங்கம் பதவி விலகியது. பின்பு வந்த காலங்களில் வடக்குக் கிழக்கில், யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த அரசாங்கம் இச் சட்ட மூலத்தை கிடப்பில் போட்டது. சுனாமி அனர்த்தத்தின் பின்பு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்கவென நிதி மற்றும் பொருட்கள் பகிர்தளித்தல் சம்பந்தமாக சிவில் சமூகமும் மனிதாபிமான உதவி வழங்கும் நிறுவனங்களும் வெளிப்படைத் தன்மையைக் கோருகின்றன. பொருளாதாரம் மற்றும் மனிதவள அபிவிருத்தியில் பிராந்தியத்தின் அதன் முன்பிருந்த அந்தஸ்தை இலங்கை மீண்டும் பெற வேண்டுமெனில் சட்டத்தின் ஆட்சிக்கு அமைவான ஜனநாயக ஆட்சிமுறை இருப்பது இன்றியமையாததாகும். தகவல் அறியும் உரிமை இல்லாதவிடத்து இலங்கை உயிரோட்டமுள்ள ஜனநாயகம் மற்றும் பாகுபாடற்ற அபிவிருத்தியை அடைவதற்காக தொடர்ந்தும் போராட வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

பொதுவளம்

இது தகவல் செல்வாக்குச் செலுத்தும் யுகம் ஆகும். முன்னெப்போதுமில்லாதவாறு தகவல்களை ஒன்று திரட்டும் தொழிநுட்பம் அதை மிக எளிதாகவும் மற்றும் அதை வியப்பான வகையில் பரிமாறிக் கொள்ளல் அபிவிருத்தியின் கேந்திர நிலையமாக தகவல்களை மாற்றியுள்ளது.

சகலருக்கும் மட்டுப்படுத்தப்படாத வகையில் திறமையை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான உலகளாவிய வளமே தகவல் ஆகும். அரசாங்கம் இந்த வளத்தின் பாரிய வதிவிடமாகும். அரசாங்கம் தன்னகத்தே வைத்துள்ள தகவல்கள் தேசத்தின் ஞாபகசக்தி மாத்திரமல்லாது அது, அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள், செயற்பாடுகள் எதிர்காலத் திட்டங்கள் பற்றிய பூரண சித்திரத்தை வழங்குகின்றது. அரசாங்கத் தகவல்கள் சர்வதேச உடன்படிக்கைகள், பேச்சுவார்த்தைகளின் சாராம்சங்கள், கொள்கைகள், அறிக்கைகள், முதலீட்டாளர்கள் உதவி வழங்குவோர் மற்றும் கடன் வழங்குவோர்களுடனான பேச்சுவார்தைகளின் குறிப்புகள், அமைச்சரவை சிபாரிசுகள் மற்றும் தீர்மானங்கள், பாராளுமன்ற ஆவணங்கள், நீதித்துறை நடவடிக்கைகள், அரசாங்கச் செயற்பாடுகள் சர்வதேச அறிக்கைகள் மற்றும் , அரசாங்கத்திற்குள்ளான குறிப்புகள், நிறைவேற்று ஆணைகள், வரவு - செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு மற்றும் கணக்குகள், பொதுச் செலவினங்கள் பற்றிய மதிப்பீடுகள், நிபுணத்துவ ஆலோசனைகள், சிபாரிசுகளும் வழிகாட்டல்களும், திணைக்களக் கூட்டங்களினது குறிப்பு விளக்கம், புள்ளி விபரத் தரவுகள், செயலணிக் குழுக்களின் அறிக்கைகள், ஆணைக்குழுக்கள் மற்றும் செயலணிகள், சமூக ஆய்வுகள், சுகாதார, கல்வி மற்றும் உணவு இருப்பு பற்றிய ஆய்வுகள் சனப் பெருக்க மற்றும் தொழில் முறை பற்றிய மதிப்பீடுகள் பாதுகாப்புத் தயார்படுத்தல்கள் மற்றும் கொள்வனவு பற்றிய ஆய்வுகள், வரைபடங்கள், இயற்கை வளங்கள் பற்றிய கற்கைகள், சூழல் தரத்தினை உறுதி செய்யக்கூடியவைகள், நீர் மற்றும் வளி மாசடைதல், விரிவான தனிப்பட்ட ஆவணங்கள் உட்பட இன்னும் பல அடங்குகின்றன.

தகவல்களை அறிந்து கொள்வது மற்றும் பெற்றுக்கொள்வது என்பது, சுத்தமான வளி மற்றும் குடிநீர் போன்று ஒரு பொதுச் சொத்தாகும். இது அரசுக்கோ அதிகாரத்தில் உள்ள அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது அரச அதிகாரிகளுக்கோ சொந்தமானதல்ல. அது பொது மக்களுக்கே உரித்தானதாகும். அதிகாரிகள் தமது சொந்த நன்மைக்காக மாத்திரம் தகவல்களை உருவாக்குவதில்லை. சட்ட ரீதியாக சாதாரணமாக மக்களுக்குச் செய்யும் சேவை காரணமாகவே அரசாங்கத்தின் கடமைப்பாட்டின் மீது தகவல் உருவாக்கப்படுகின்றது. மக்களால் செலுத்தப்படும் வரிப்பணத்திலிருந்து மக்களுக்கான தகவல் உருப்பெறுகின்றது. எனவே இதனை காரணமேதுமின்றி மக்களிடமிருந்து இத் தகவல்களை மறைத்து வைக்க முடியாது.

“எம்முடையது போன்ற அரசாங்கமுள்ள நாடொன்றில், மக்களின் சகல முகவர்களும் அவர்களின் செயற்பாடுகள் குறித்து மக்களுக்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டும். வெளிப்படுத்த முடியாத இரகசியங்கள் ஒரு சிலவே இருக்க முடியும். மக்களுக்காக பொது நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்றும் அரச அதிகாரிகள் மேற்கொள்ளும் சகல பொது நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவும் தெரிந்து கொள்ளும் உரிமை மக்களுக்கு உள்ளது. அரச அதிகாரிகள் அவர்கள் மேற்கொள்ளும் சகல நடவடிக்கைகள் பற்றி விளக்க அல்லது நியாயப்படுத்த வேண்டிய அவர்களது பொறுப்பாகும். அது அடக்குமுறை மற்றும் ஊழலுக்கு எதிராகவுள்ள பிரதான பாதுகாப்பாகும்.”

நீதியரசர் கே. கே. மெதிவ்
இந்திய உயர் நீதிமன்றம்

அதிகாரம் வாய்ந்தவர்களால் மறைத்து வைக்கப்படல்

பொதுநலவாய நாடுகளில் வாழும் மக்களில் பெரும்பாலானோர் வறுமையில் வாழ்கிறார்கள் என்பது நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இருந்தபோதும் பொதுநலவாய நாடுகளில் வாழும் மக்கள் பௌதீக ரீதியாக மாத்திரமல்லாது தகவல் அறிந்து கொள்வதிலும் பெற்றுக்கொள்வதிலும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளனர்.

பத்திரிகைகள், வானொலி அல்லது தொலைக்காட்சி போன்ற வெகுசன ஊடகங்களை பார்க்கும் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் இல்லாமை அல்லது பலர் எழுத்தறிவற்றவர்களாக உள்ளமையே இதற்கு காரணமாகும். எனினும், அதற்கு முக்கிய காரணம் அரசு வேண்டுமென்று சேகரித்து வைத்துள்ள முக்கிய தகவல்களை மக்களுக்கு மறைப்பதாகும். அப்படியானால் மக்களை விலங்குகளாக்கும் வகையில் அத்தியாவசிய உணவுப்பொருட்கள் அல்லது பௌதீக அபிவிருத்தியை வழங்காமை மற்றும் சமமான வகையில் மக்களுக்கு தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ளும் மற்றும் தெரிந்து கொள்ளும் வழிகளை தடுப்பதாகும். துரதிஸ்டவசமாக தகவல்கள் இரகசியம் என்ற அகம்பாவம் பொதுநலவாய நாடுகளில் ஆட்சியாளர்களுக்கும், ஆளப்படுவோருக்குமிடையிலான உறவில் பிரதான முதன் நிலையாக எப்போதும் விளங்குகின்றது. நீதியானதும் ஏழைகள் சார்பான ஆட்சி முறையை வழங்கத் தவறியமைக்காக அரசாங்க அதிகாரிகளும் மக்கள் பிரதிநிதிகளும் மிகவும் அரிதாகவே பொறுப்புகூறும் பொறுப்புக்குள்ளாக்கப்படுகின்றனர். காலனித்துவ அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட மக்களுக்கான எக்கடமைக்கும் பொறுப்பாக

இருக்கவில்லை மேலும் அவர்களின் அதிகாரத்தைக் காட்டும் வகையில் வேண்டுமென்றே மக்களிடமிருந்து விலகியே இருந்தனர். இரகசியம் பேணும் கலாசாரம் அரசாங்க முறைமை மற்றும் வழக்கில் இருந்து வியாபித்து தகவல்களைப் பதுக்கி வைப்பதானது சுதந்திரத்திற்குப் பின்பான காலப்பகுதியில் காணப்படுகிறது. உதாரணமாக கென்யாவில் மொயி - ஈராவின் ஆட்சியில் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள அல்லது வழங்குவதானால் ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றி அச்சம் காரணமாய் அதிகாரம் ஜனாதிபதியிடம் குவிந்து காணப்பட்டதோடு அது எந்த அளவிற்கு என்றால் செரிகாலி (கிஸ்வாஹிலி மொழியில் அரசாங்கத்தைக் குறிக்கும் சொல்) அதன் மறு பெயர் சிரிகாலி (பரம இரகசியம்) என்பதாகும்.

ஒரு சில நாடுகள் மறுசீரமைப்பைச் செய்தாலும், பல நாடுகள் பெரும் ஆர்வத்துடன் சுயாதிபத்திய சின்னத்துடன் இரகசியத்தன்மையை பேணி வந்ததுடன் அதன்படி அடிமைத்தனத்திலிருந்து அரசமைப்புடனான நிர்வாகத்திற்கு மாற்றம் பெற்ற போது எதுவித மாற்றங்களும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டங்கள், மற்றும் குற்றவியல் அவதூறு சட்டங்கள், வெளிப்படையான அவதூறு மற்றும் சிறப்புரிமைச் சட்டம் ஊடாக மற்றும் இரகசிய ஒழுங்கு விதிகள் மேலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சிவில் சேவை போன்ற சட்டப் புத்தகங்களில் அடங்கியுள்ள அனைத்தும் அரசாங்கத்தின் இரகசியத்தை மீறுவோரை தண்டிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. சிம்பாப்வேயின் முன்னாள் பிரதம நீதியரசர் கெபே இவ்வாறு தெரிவித்துள்ளார்.

சூழல் விஞ்ஞானம் தொடர்பாக ஆர்வமுள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் அரச பாதுகாப்புடன் எந்தவித சம்பந்தமுமில்லாத நாட்டின் வட – கிழக்கில் தேசிய சரணாலயம் ஒன்று நிறுவப்படுவது சம்பந்தமான தகவலை அரசாங்க அதிகாரி ஒருவர் மூலமாக வெளியிட முயன்றமைக்காக இரகசிய சட்டத்தின் கீழ் குற்றவாளியாக்கப்பட்டார். இச்சட்டத்தின் வரம்புகள் அந்த அளவிற்கு விரிந்துள்ளன. ஒரு சிவில் அதிகாரி எத்தனை தேநீர் கோப்பைகள் அருந்தினார் என்பது பற்றிய செய்தியை அதிகாரமின்றி வெளியிடுதல் அல்லது அரச அதிகாரிகள் தினமும் தேநீர் அருந்துகிறார்கள் என்ற உண்மையை வெளியிடுவது கூட அபராதத்திற்குரிய குற்றமாகும். துரதிஷ்டவசமாக தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு மக்களுக்கு இயல்பான உரிமை உண்டு என்பதனை பல அரசாங்கங்கள் இதுவரை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அத்தோடு தகவல்களை வழக்கமாக சகலருக்கும் கிடைக்கச் செய்வது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதனைக் கூட ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

இலங்கை அரசமைப்பின் முகவுரையில் நாட்டின் இறைமை மற்றும் அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தின் வளங்கள் மக்களே எனப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள போதும் குடியேற்ற கால இரகசியங்களைத் தொடர்ந்தும் பேணும் நோக்கில் பல சட்டங்கள்

தொடர்ச்சியாக இயங்கி வருகின்றன. 1955 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட உத்தியோகபூர்வ இரகசிய சட்டமூலம் (ஓ.எஸ்.எ) முன்னாள் குடியேற்ற ஆட்சியின் கீழ் அமுல்படுத்தப்பட்ட 1911 இன் சட்டத்துக்கு மிகவும் நெருங்கியதாக உள்ளது. அரச இரகசியங்கள் தொடர்பான வரைவிலக்கணம் மிகவும் பரந்ததாக உள்ளது. அது அதன் எல்லைக்குள் இலங்கையின் பாதுகாப்பு மற்றும் ஆயுதப் படைகள் சம்பந்தப்பட்ட சகல தகவல்களையும் உள்ளடக்குகின்றது. அரசாங்க அதிகாரிகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட தாபனக் கோவை எனும் விதி உத்தியோகபூர்வ தகவல்களை அரசாங்கத்தின் உரிய அதிகாரமின்றி பொது மக்கள் எவருக்கும் வெளியிடுவதனைத் தடை செய்கின்றது. 1973 ஆம் ஆண்டு இலக்கம் 5 பத்திரிகை சபை சட்டமூலத்தின் படி அமைச்சரவைத் தீர்மானங்களை வெளியிடுவதற்கு தடைசெய்கின்றது. அரச இரகசியங்கள் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு விடயத்தையும் வெளியிடுவதற்கு தடைவிதிக்கும் சட்டம் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.[7] இச்சட்டம் ஊடகங்களை அவதானிக்கக் கூடிய காவல் நாய் ஒன்றாக, பத்திரிகை மன்றம் ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு வழிவகுக்கின்றது. ஏழு வருடங்களுக்கு முன் இரு தரப்பு பிரேரணை ஒன்றின் மூலம் இயங்கச் செய்யாமலிருந்த பத்திரிகை மன்றத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க 2009 ஜூலையில் அரசாங்கம் தீர்மானித்தது.[8] இலங்கை அரசு 1945 பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு சட்டத்தை பயன்படுத்தி பயங்கரவாதிகளுக்கு எதிராக படையினரால் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளை அறிக்கையிடுவது தொடர்பாக ஊடகங்களுக்கு தடைவிதிப்பதற்காக ஒழுங்கு விதிகளை விதித்துள்ளது.[9]

அடிப்படை மனித உரிமை

தத்தமது திறமைகளை முழுமையாக அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் மற்றும் அந்த உரிமைகள் தொடர்பாக முழுமையாக அனுபவிப்பதற்காக தகவல்களை அறிந்து கொள்ளும் மற்றும் பெற்றுக்கொள்ளும் வழிகள் மறைக்கப்பட்டிருப்பது பெரும் தடையாக உள்ளது. தனிமனித ஆளுமையானது அரசியல், சமூக தன்மை பொருளாதாரம் மற்றும் திறமை ஆகிய அனைத்தும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும், பாரிய அளவில் சமூகத்திற்கு கிடைக்கக் கூடிய தகவல்களை அறிந்து கொள்வது மற்றும் பெற்றுக்கொள்வதிலேயே தங்கியுள்ளது. தகவல்களை மக்களிடமிருந்து மறைத்து வழமை போல் வைத்திருக்கும் பழக்கம் மக்களை அடிமைகளாகவே உருவாக்கும். அத்தோடு இது அவர்களது உரிமைகளை மீறுவதாகும். இது ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் 1946 இல் அதன் ஆரம்பத்திலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டது. "தகவல் சுதந்திரம் ஓர் அடிப்படை மனித உரிமையாகும். இது சகல உரிமைகளுக்குமான உரைகல் ஆகும். அதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் தலை வணங்குகிறது." என பொதுச்

சபை உறுதி கொள்கின்றது.[10] மனித உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச பிரகடனத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளவாறு தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டம் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச சாசனத்தில் (ICCPR) 19வது சரத்தில் சட்டரீதியாக கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கை அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொருவருக்கும் கருத்துக் கூறும் மற்றும் கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரம் உள்ளது. இவ்வுரிமை தலையீடுகள் இன்றிய கருத்துக் கொள்ளல் மற்றும் எல்லைகள் அற்று எந்தவொரு ஊடகம் மூலமாகவும் தகவல் மற்றும் கருத்துரைகளைச் சேகரிக்க பெற்றுக் கொள்ள மற்றும் அறிவிக்கும் உரிமையை உள்ளடக்கும்.[11] இது தகவல்களை அறிந்து கொள்ளும் உரிமையை சர்வதேச மனித உரிமை சட்டத்தில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கை 1980 இல் ஐஊஊஸீசு இல் இணைந்ததன் மூலம் அதன் சகல பிரஜைகளுக்கும் இவ்வுரிமையை உறுதிப்படுத்த சட்டத்தின்படி கடமைப்பட்டுள்ளது.[12]

அனர்த்தத்தின் போது அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல்.[13]

1983 முதல் ஆயிரக்கணக்கான இலங்கையர்கள் நீண்ட காலமாக நீடித்த சிவில் யுத்தத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தமது வீடுகளையும் மற்றும் கிராமங்களையும் கைவிட்டு முகாம்கள் மற்றும் பழக்கப்படாத பிரதேசங்களில் வாழ்வதற்கான நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர். இந்த யுத்தம் இறுதி கட்டத்துக்கு அதாவது யுத்தம் முடிவடைந்த 2009ம் ஆண்டு பெருந்தொகையாக நாட்டின் வடக்கில் பல குடும்பங்கள் இடம் பெயர்ந்தன. உள்ளக ரீதியில் இடம் பெயர்ந்த மக்களாக அவர்களது அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அத்தியாவசியத் தேவைகளான உணவு மற்றும் இருப்பிடங்களை வழங்கி அவர்களை பாதுகாப்பாக வசிக்க அவர்கள் அரசை நம்பியிருந்தனர். எப்படியிருந்தும் நிவாரணங்களை பகிர்ந்தளிக்கும் போது அது இரகசியமாகவும் தாமதமாகவும் இடம்பெற்றது. மக்கள் பெரும்பாலும் தமக்கு உணவு கிடைக்குமா அது எந்தளவு அது எந்த இடத்தில் என்பது தொடர்பாக ஒவ்வொருவரிடமும் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலை இருந்தது. அதே போல் அந்தப் பொருட்களை பெற்றுக்கொள்ளும் போது பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறை என்ன என்பதை அவர்கள் அறியாமல் இருந்தனர். தகவல்களை அறிந்துகொள்ளும் உரிமையொன்று இல்லாமை தமக்கு உண்மையாகக் கிடைக்க வேண்டியவைகள் பற்றி அறியவும் மற்றும் உணவு, நிவாரணம் பகிர்ந்தளிக்கும் கொள்கை பற்றியும் அரசாங்கத்தை வினவும் சந்தர்ப்பம் மக்களுக்கு மறுக்கப்படுகின்றது. தகவல் பற்றாக்குறை, பாராபட்சம் காட்டல்,

தன்னிச்சையாக இயங்கல் தலைதூக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. அரசாங்கம் மக்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்ற அரசியல் யாப்பு அல்லது சட்டப்படியான கடப்பாடு இல்லாமையினால் அரச அதிகாரிகளினது நடவடிக்கைகள் அல்லது அசட்டைகள் பற்றி அரசாங்கத்திடம் வினவவோ அல்லது அரசாங்கத்தினை பொறுப்பாளியாக்கவோ முடியாது.

2004 இல் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதியில் என்றுமில்லாதவாறு அழிவை ஏற்படுத்திய சுனாமி அனர்த்தம் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இடம்பெயரக் காரணமாக அமைந்தது. 2005 முதல் சர்வதேச சமூகம் பல பில்லியன் டொலர்களை நிவாரணமாக வழங்கியுள்ளது. நிவாரண மற்றும் புனர்நிர்மாண வேலைகள், தொற்று நோய் போன்று ஊழலில் சிக்குண்டுள்ளதோடு பாரிய அளவில் நிதி சூறையாடப்படுவதாகவும் குற்றஞ் சாட்டப்படுகின்றது. குடியிருப்புகளினது புனர்நிர்மாணம் மற்றும் உயிர் தப்பியவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வளித்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் பற்றி ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்டநெஷனல் ஸ்ரீலங்கா நிறுவனம் மற்றும் சிவில் சமூக நிறுவனங்களும் வெளிப்படைத் தன்மை இருக்க வேண்டுமெனக் கோரியுள்ளன.[14]

இதுதான் சரி

மக்களது உரிமையாக தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ள வழியமைப்பது மிக முக்கியமாகும்.

- ஜனநாயக வழிமுறைக்காக அதை பாதுகாக்கும் உரிமை மற்றும் முறையான நிர்வாகம் ஏனைய சகல மனித உரிமைகளையும் பெற்றுக் கொள்வதற்காக முக்கியமான விடயமாகவிருப்பது
- அரசின் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சர்வதேச கடமைப்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகும். அதாவது தகவல் தெரிந்துகொள்ளும் உரிமை அரசினால் வழங்கப்படும் பாதுகாப்பிற்கு உத்தரவாதமளிக்கின்றது.
- சட்டப்படி அமுல்படுத்தக் கூடிய உரிமையை அரசாங்கத்தின் விருப்பத்தின்படி குறுகியதாக்கவோ அல்லது உதாசீனப்படுத்தவோ முடியாமையினால் தகவல் அரசாங்கத்தினால் அதன் தீர்மானத்தின்படி மக்களுக்கு வழங்கப்படும் அன்பளிப்பாகவே கருதப்படும். வெறும் நிர்வாக நடவடிக்கை என கருதி அதிலிருந்து தூரமாகுதல்.

- கடமையை தன்னகத்தே கொண்டவரை ஒரு பக்கமாகவும் சட்ட உரித்துடைய நன்மை பெறுபவரை மறுபக்கமாகவும் உருவாக்கும். தகவல் வெளியிடப்படாமை ஒரு உரிமை மீறலாகும். மேலும் நன்மை பெறுவோர் சட்ட விமோசனம் தேட முடியும்.
- தகவல் அரசாங்கத்திற்கு அல்ல பொது மக்களுக்கே சொந்தமானது என சமிக்ஞை காட்டுகின்றது. வெளியிடுவதற்கு விசேட காரணம் இல்லையேல் சகலதும் இரகசியம் என்ற கருத்து சகல தகவல்களும் கிடைக்கப்பெறும், அவற்றை மறுப்பதற்கான உறுதியான காரணம் இல்லை என்பதனைக் கொண்டு மாற்றீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆவணங்களை வெளிப்படுத்த மறுப்பது பற்றிய காரணத்தை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு பதவி வகிப்பவரையே சாரும்.
- பொறுப்புக் கூறுவதில் உயர் தர நிர்ணயத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.
- பல அரசாங்கங்களின் நடவடிக்கைகளில் இன்னும் செல்வாக்குள்ள திறந்த மற்றும் வகை கூறுதலுக்குள்ள சட்ட மற்றும் நிறுவனத் தடைகளைத் தாக்குவதற்குப் பிரஜைகளுக்குச் சட்ட அதிகாரம் வழங்குகின்றது. இது கட்டுப்பாட்டின் இருப்பிடத்தை அரசிடமிருந்து மக்களுக்கு மாற்றி மக்களுக்கான இறைமையை மீண்டும் வழங்குகின்றது.

தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை ஏனைய சகல மனித உரிமைகளையும் வலுப்படுத்துகின்றது. உதாரணமாக பேச்சுச் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் சிந்தனை உரிமை அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கப் போதுமான தகவல் பெற்றுக் கொள்வதிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. தனிப்பட்ட தற்காப்பிற்கான உரிமையை அடைந்து கொள்வதற்கும் மக்கள் அவர்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளப் போதுமான தகவல்களை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதும் ஒரு தேவையாகும். கனடாவில் பாதுகாப்பிற்கான உரிமை தனிப்பட்ட தற்காப்பிற்கு ஏற்படும் அச்சுறுத்தல் பற்றிய தகவல்களுக்கான நியாயமான உரிமையை உருவாக்குகின்றது என்பதனை ஓர் நீதிமன்றம் அங்கீகரித்துள்ளது.[15] பொலிஸார் இவ் அச்சுறுத்தல் பற்றி அறிந்திருந்து இது பற்றி அச்சுறுத்தலுக்குள்ளான நபருக்கு அறிவிக்கத் தவறின் அவரது பாதுகாப்பை மீறுவதாகும். உணவிற்கான உரிமையும் பெரும்பாலும் தகவலுக்கான உரிமையிலேயே தங்கியுள்ளது. உதாரணமாக இந்தியாவில், மக்கள் தமது உணவு மானிய உரிமைகள் பற்றி அறிந்து கொள்ள சட்டங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சமூகத்தில் ஏழைகளுக்காக ஒதுக்கப்படும் உணவுப் பொருட்கள் வஞ்சகமாக திசை திருப்பப்படும் போது அவை பற்றியும் வெளிக் கொணர முடியும்.[16] மனித உரிமைகள் கருத்துரையாடல்களில் தகவல் உரித்துரிமை பிரதானமாக விளங்குகின்றது.

ஏனெனில் தமது உரிமைகளை மிகவும் கருத்துள்ளதாய் செயற்படுத்தவும், அவர்களின் உரிமைகள் அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகும் போது அது பற்றி மதிப்பீடு செய்யவும் மேலும் ஏதாவது உரிமை மீறலுக்கு யார் பொறுப்பு எனத் தீர்மானிக்கவும் இது பிரஜைகளுக்கு உதவுகின்றது.

தகவல் உரித்துரிமையானது தகவல் தேடும் உரிமையைக் கொண்டுள்ளது. அத்தோடு தகவல்களை தேடிச்செல்லல், ஒழுங்கு செய்தல் மற்றும் அதனை இலகுவில் பெற்றுக் கொள்ளவும் தகவல் அளிப்பதும் கடமையாகும். பொது மக்கள் நலனுக்காக மாத்திரம் என நிரூபிக்கப்படும் போது மாத்திரம் தகவல்களை பதுக்கி வைக்க முடியும். தகவல் அடை வழியை ஏற்படுத்தும் கடமை அரசாங்கத்திலேயே தங்கியுள்ளதோடு இரு பிரதான நிலைகளை உள்ளடக்குகின்றன.[17] வேண்டுதலின் பேரில் பிரஜைகள் தகவல்களை அடைய உதவுதல் முக்கியமான தகவல்களை முன் கூட்டியே அறிந்து பகிர்ந்தளித்தல்.

தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை தொடர்பாக இலங்கையின் நிலை

அரசாங்கத்திடமிருந்து மக்கள் தகவல்களை பெற்றுக்கொள்வதை உறுதி செய்வதற்காக இலங்கையின் அரசியலமைப்பில் ஷரத்துக்கள் எதுவும் உள்ளடக்கப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும் சட்டத் தீர்ப்புக்கள் தகவலை அடையும் மக்களின் உரிமை ஏனைய அடிப்படை உரிமைகளில் இயற்கையாய் அமைந்த ஒரு பிரிவு என சில சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. 1984 இல் ஜனநாயகத்தில் பொதுக் கலந்துரையாடல் முக்கியமானது என்றும் அவ்வாறான கலந்துரையாடலை அடைந்து கொள்வதற்கு தகவலை பெறுபவர் என்ற நபர் ஒருவரினது உரிமை மிக முக்கியமெனவும் உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. எனவே தகவலைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 14 (1) (அ) இல் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள பேச்சு மற்றும் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரத்தில் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.[18] ஒரு தசாப்தத்திற்கு பின்பு உயர் நீதிமன்றம் இந்நிலைப்பாட்டை மீளாய்வு செய்து தகவல் அறியும் உரிமை உண்மையிலேயே அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 10 இல் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள கருத்துக் கொள்வதற்கும் மற்றும் அபிப்பிராயம் கொண்டிருப்பதற்குமுள்ள அடிப்படை உரிமையில் உண்மையாக இயற்கையாய் அமையப் பெற்றுள்ளது. எனத் தீர்ப்பளித்துள்ளது.[19] ஒலிபரப்பு அதிகார சபை மசோதா, அரசியலமைப்புடன் முறிவுபட்டதா? என்ற தீர்ப்பிற்காக கொண்டுவரப்பட்ட போது இலங்கையின் உச்ச நீதிமன்றம் இத்தீர்ப்பினை மீண்டும் வலியுறுத்தியது.[20] மிக அண்மையில் காலி முகத்திடல் வழக்கில் ஒரு

விடயத்தில் பொது ஆர்வம் முக்கியத்துவம் பெறும் போது அரச மற்றும் உத்தியோகபூர்வ செய்திப் பரிவர்த்தனையில் உள்ள இரகசியமான செய்தியைக் கூட பொது நன்மை கருதி அரசாங்கத்திடமிருந்து சம்பந்தப்பட்ட தகவலைப் பெற்றுக் கொள்ளும் "வெளிக்காட்டப்படாத" உரிமை ஒரு நபருக்கு உண்டு என உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. இது கருத்து வெளியிடும் உரிமையை அர்த்தமுள்ளதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் ஆக்கும் எனவும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

இவ்வாறான பிரகடனத்தின் பின்பும் அரசாங்க இலாகாக்களிலிருந்து பிரைஜைகள் இலகுவாக தகவல்களைப் பெற முடியாதுள்ளது. ஷரத்து 14 (01) (ய) இன் பரப்பை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதாக 2000 ஆம் ஆண்டில் அரசியல் யாப்பு வரைபுபடுத்தப்பட்டது தற்போதுள்ள பேச்சு மற்றும் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரத்தினுள் தகவல்களை தேடுதல், பெற்றுக் கொள்ளுதல் மற்றும் அறிவிக்கும் சுதந்திரத்தை உள்ளடக்கவே இவ்வரைவு மேற்கொள்ளப்பட்டது.[23] எவ்வாறாயினும் இவ் உத்தேச திருத்தம் சட்டமாக்கப்படவில்லை மேலும் உத்தியோகபூர்வமாக அனுமதிக்கப்பட்ட இரகசியம் இலங்கையில் தொடர்ந்தும் இயங்கி வருகின்றது. அதன் செயற்பாடுகளில் எதனைப் பிரஜைகளுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டும் என்பதில் அரசாங்கம் தொடர்ந்தும் மத்தியஸ்தராக இயங்குகின்றது.

பொதுநலவாய சபையின் செயற்பாடுகள்

இலங்கை உட்பட பொதுநலவாய நாடுகள் பல தடவைகளில் தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமையின் அடிப்படை முக்கியத்துத்தை வலியுறுத்தியுள்ளன. "மக்களுக்கு உத்தியோகபூர்வ தகவல்களைப் பெற போதியளவு வழி இருக்கும் போது ஜனநாயக மற்றும் அரசாங்க செயற்பாடுகளில் பொது மக்கள் பங்கு கொள்ளல் மிகவும் அர்த்தமுள்ளதாயிருக்கும்." பொது நலவாய நீதி அமைச்சர்கள் 1980 இல் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தனர்.[24] அது தொடக்கம் கொள்கை அறிக்கைகள் அங்கத்துவ நாடுகளை பின்வருவனவற்றில் ஊக்கமளித்தது. "தகவல் சுதந்திரத்தை சட்ட மற்றும் அமுல்படுத்தக் கூடிய உரிமையாகக் கருதவும்"[25] பொது நலவாய செயலகம் வழிகாட்டல்களைக் கூட தயார் செய்தது.[26] மேலும் இது விடயமாக மாதிரிச் சட்டம்[27] ஒன்றையும் உருவாக்கியது.

உத்தியோகபூர்வ பொது நலவாயம், அதாவது அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான முகவர் நிலையங்கள் மற்றும் கூட்டங்கள், அதன் நடவடிக்கைகளை மக்களுக்காகத் திறக்க சில முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. எனினும், அது இன்னும் வெகு தூரம் செல்ல

வேண்டியுள்ளது. விசேடமாக, பொது நலவாயச் செயலகம் அதிகபட்ச தகவல் வெளிப்படுத்தல் பற்றிய வெளிப்பாடான மற்றும் முழுமையான கொள்கை ஒன்றை மேற்கொள்வதன் மூலம் உதாரணம் காட்ட வேண்டும். அவ்வாறான கொள்கை ஒன்று இல்லாதவிடத்து, பிரஜைகளுடன் தகவல் பரிவர்த்தனை செய்வதில் ஆர்வமின்றி விலகி நின்று அதன் கௌரவத்தை விட்டும் விலகி பொது நலவாயம் போராட்டத்தைத் தொடரும்.

தனியார்....பொதுவாவது எச்சந்தர்ப்பத்தில்?

அரசாங்க அல்லது தனியார் கூட்டுத்தாபனங்கள் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள், அரச பங்கீடுள்ள நிறுவனங்கள் இலட்சக் கணக்கான மக்களின் தலைவிதியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் உலகில் தகவல் உரித்துரிமையின் வரம்புகள் வெறும் அரசாங்கத்தினைத் தாண்டிச் சென்று உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். சில நாடுகள் அவர்களது சட்டத்தின் உள்வரம்புகளை ஒரு சில தனியார் நிறுவனங்கள் வரை நீடித்துள்ளன.[28] இப்பிரச்சினைகள் மக்களின் அடிப்படை ஆர்வங்களைப் பாதுகாக்கும் பணிக்கு மேற்கோள் காட்டுவதனை முடிவாகக் கொள்வதன் அவசியத்தை அங்கீகரிப்பதல்லாமல் தோற்றுவாய் அல்லது வேண்டப்படும் தகவல்களை வைத்திருக்கும் நிறுவனத்தினது அமையப் பெற்ற பண்புகளை மேற்கோள் காட்டுவதில் பயன் இல்லை.[29]

சுகாதாரப் பராமரிப்பு, நீர் வழங்கல், மின்சாரம், போக்குவரத்து, சிறைச்சாலை முகாமைத்துவம் போன்ற பொது நடவடிக்கைகள் தனியார் மயப்படுத்தப்படுவதால் மக்கள் இச்சேவைகளை நிறைவேற்றுவோரிடமிருந்து தகவல் பெற முடியுமாயிருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கும் சேவை வழங்குவோரிடையேயும் அடிக்கடி செய்து கொள்ளப்படும் உடன்படிக்கைகள் அவர்களது நடவடிக்கைகள் பற்றிய தகவல்களை மக்களுக்குக் கிடைக்கப் பெறச் செய்ய வேண்டும் என்ற தேவை உட்படுத்தப்படுவதில்லை. இது அரசாங்க அதிகாரத்திலிருந்து தகவல்களை விலக்கிவிடுகின்றது. இல்லையேல் இவை தகவல் அடை வழி சட்டத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கும். தனியார் நிறுவனங்கள் பொதுச் சேவைகளை வழங்காத போதிலும் கூட அவர்களின் சேவைகள் மக்களின் உரிமைகளைத் தாக்கக் கூடியனவாயின் அவர்களின் நடவடிக்கைகள் பொது ஆய்வுக்கு உட்படுத்தக் கூடியதாயிருக்க வேண்டும். உதாரணமாக,

ஒரு ஆலையின் சுற்றாடல் முகாமைத்துவக் கொள்கை பற்றிய தகவல்களை மக்கள் அறியக் கூடியதாயிருக்க வேண்டும். இதன் மூலம் ஆலையானது நஞ்சுகள் அழுக்குகளை உரிய முறையில் முகாமைத்துவம் செய்வதன் மூலம் மக்களின் சுகாதார உரிமையைக் குறைக்கவில்லை என்பதனை நிச்சயித்துக் கொள்ள முடியும்.

2000 தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வழி தொடர்பான சட்டமூலத்தின் கீழ் தென்னாபிரிக்க தனியார்துறை மீது தகவல்களை வெளிப்படுத்தும் அவர்களுக்குள்ள இணக்கப்பாட்டை கட்டாயப்படுத்தி தென்னாபிரிக்கா முன்னோடியாகச் செயற்பட்டது சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தின் பிரிவு 50 இன் கீழ் ஏதாவது உரிமைகள் மேற்கொள்ள அல்லது பாதுகாக்க பதிவுகள் தேவையெனின் தனியார் நிறுவனங்களின் தகவல்களைப்பெற ஒருவரால் முடியும். இது ஓர் மிகவும் பரந்த நிபந்தனையாகும்.[29]

இந்தியாவின், 2005 தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டம் தனியார் துறையையும் ஓரளவிற்கு உள்ளடக்குகின்றது. ஏனெனில் எவராவது உரிமை கொள்ளும், கட்டுப்படுத்தும் அல்லது போதுமான அளவில் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்ட நேர்முகமாக அல்லது மறைமுகமாக நிதியிலிருந்து என சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதன் கருத்தானது, அரசாங்கத்திடமிருந்து மானியம் அல்லது சலுகைகளைப் பெறும் தனியார் நிறுவனங்கள் இச்சட்டத்திற்கு உட்படுத்தப்படும். புதுமையாக, தற்போது அமுலில் உள்ள வேறு ஏதாவது ஒரு சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்க அதிகாரி ஒருவருக்கு அடை வழி உள்ள எந்தவொரு தனியார் நிறுவனம் சம்பந்தமான தகவல்களைப் பெற சட்டம் பொது மக்களுக்கு வழி அமைக்கின்றது.[30] இது தற்போதுள்ள சட்டம் அல்லது உப சட்டம் ஒன்றின் கீழ் ஒரு தனியார் நிறுவனத்திடமிருந்து உதாரணமாக சூழல் தாக்க அறிக்கை, தீங்கிழைக்கக் கூடிய கழிவுப் பொருட்களை அழிப்பது பற்றிய திட்டம் அல்லது நிதி அறிக்கை பற்றி திட்டம் அல்லது நிதி அறிக்கை பற்றி பொது நிறுவனம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய அறிக்கையைப் பெற்றிராத நிலையிலும்கூட அவ் அறிக்கைகளைப் பார்க்க வேண்டுமென நபரொருவர் கோரிக்கை விடலாம். பொது நிறுவனம் தனியார் நிறுவனத்திடமிருந்து அவ் அறிக்கையைப் பெற அதன் அதிகாரத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். மேலும் இதனை வேண்டியவருக்கு வழங்குவது பற்றி பொது நிறுவனம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நேபாளம்[30] மற்றும் வங்காள தேசத்தில்[31] உள்ள தகவல் பெற்றுக்கொள்ளும் சட்டங்கள் அரசாங்கத்தினால் அல்லது வெளிநாட்டு

முகவர் நிலையங்களினால் நிதி உதவி அளிக்கப்படுமாயின் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் தகவல் வெளியிட வேண்டும் என்ற கடப்பாடு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முன்னேற்றம்

தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி இலங்கையும் ஆரம்ப உறுப்பினராக உள்ள பொது நலவாய அரசாங்கங்களுக்கு ஞாபகமூட்ட வேண்டியதன் தேவையில்லை. 80 இற்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் தகவல் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமையைப் பாதுகாக்கும் குறிப்பிட்ட சட்டம் அமுலில் உள்ளதோடு பல நாடுகளில் அண்மையில் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புகளில் இந்த உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் விசேட நிபந்தனைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை எழுதும் வேளையில் 53 பொதுநலவாய தேசங்களின் 15 இல் அன்டிகுவா மற்றும் பர்முடா, அவுஸ்திரேலியா, பங்களாதேஷ், பெலீஸ், கனடா, இந்தியா, ஜமய்கா, மோல்டா, நியுஸீலாந்து, பாகிஸ்தான் (கட்டளைச் சட்டம், இயற்றப்பட்ட சட்டம் அல்ல) தென் ஆபிரிக்கா, புனித வின்சன்ட் மற்றும் கிலேனேடின், ட்ரினிடாட் மற்றும் டொபேகோ, உகண்டா, ஐக்கிய இராச்சியம் ஆகியன தகவல் உரித்துரிமையை உறுதிப்படுத்தி சட்டம் இயற்றியுள்ளன. இவற்றுள் சிலவற்றில் கருத்தூன்றிய குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. உகண்டாவில் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டாலும், அது இதுவரை பூரணமாக அமுல்படுத்தப்படவில்லை. அது இயற்றப்பட்டு இரண்டு வருடங்களின் பின்பு புனித வின்சன்ட் மற்றும் கிரனேடிஸ் இல் அரசாங்கத்திற்கு வெளியே ஒருசிலர் மாத்திரம் தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டம் பற்றி அறிந்துள்ளனர். தெற்காசியாவில் நேபாள தகவல் அடை வழிச் சட்டம் இரு வருடங்களுக்கு மேலாகியும் உரிமை உள்ளார்வத்துடன் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை.

பலசந்தர்ப்பங்களில் பொதுநலவாய சபையை சேர்ந்த நாடுகளை அபகீர்த்திக்குள்ளாக்கும் வகையில் பகிரங்கத்தன்மை அரச நிர்வாகத்தில் காணப்படுகின்றது. எதிர்த்துச் செயலாற்ற வற்புறுத்தப்படும் போது சில நாடுகள் மிக மெதுவாய் வழி விடுகின்றன. வெளிப்படையான சட்டங்கள் மூலம் உரிமையை உத்தரவாதம் செய்ய மறுத்தனர். முடியுமானவரை தாமதிக்கச் செய்வதோடு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட உரிமையே வழங்கப்பட்டது. ஆபிரிக்காவில் உள்ள கானா, கென்யா, மலாவி, நைஜீரியா, ஸியரலியோன், தன்ஸானியா மற்றும் ஸம்பியா, கரிபியனில் உள்ள பார்படோஸ், கயானா மற்றும் பசுபிக் சமுத்திரத்திலுள்ள பிஜி மற்றும் பபுவாநியுகினி ஆகிய நாடுகளின் அரசாங்கங்களினால் அல்லது சிவில் சமூகத்தினால் தயார் செய்யப்பட்ட வரைவுச் சட்டவாக்கம் ஆலோசனையில்

உள்ளது. தகவல் அடை வழி சம்பந்தமான நைஜீரிய சட்ட வரைவுக்கு பத்து வருடங்களுக்கு மேலாகின்றது. இச்சட்டத்தை 2008 இல் பாராளுமன்றம் அங்கீகரித்தது. ஆனால் அது தன்மையில் அதிக மிதவாதம் கொண்டது, எனக் கூறி அன்றைய ஜனாதிபதி ஒப்பமிட மறுத்தார். புதிய ஜனாதிபதி ஒருவர் தெரிவு செய்யப்பட்ட பின் இந்த மசோதாவை மீண்டும் நிறைவேற்றச் செய்ய சிவில் சமூகம் மற்றுமொரு ஆதரவு தெரிவிக்கும் பிரசாரத்தை ஆரம்பித்துள்ளது. இதே போன்று கென்யாவில் தகவல் பெற்றுக்கொள்ளும் சட்ட வரைவை நிறைவேற்றச் செய்ய, மேற்கொள்ளப்பட்ட நீண்ட கால பிரச்சாரம் தேர்தலுக்கு முன் அதனைப் பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றத் தவறியதனால் அது ஏமாற்றத்தில் முடிந்தது. பாராளுமன்றம் புதிதாக மாற்றியமைக்கப்பட்டதனால் இந்த சட்டமியற்றும் செயற்பாட்டையும் மீண்டும் ஆரம்பிக்க வேண்டியுள்ளது.

இலங்கையில் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் சட்டம் இயற்றும் முயற்சி 1988 இல் முன்வைக்கப்பட்டது. 2003 இல் இவ்வரைவுச் சட்டமூலம் அரசாங்க ஊடகங்கள் மற்றும் வெளிப்படைத் தன்மை பற்றி ஆதரவாய்ப் பேசும் சிவில் சமூக பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கிய ஓர் குழுவினால் தயார் செய்யப்பட்டது. இவ்வரைவை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதற்கான அமைச்சரவை அனுமதியும் கிடைக்கப் பெற்றது. எவ்வாறாயினும் 2004 இல் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டமையினால் அதனைத் தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்கள் இது விடயத்தில் அதிக அக்கறை காட்டாமையினால் அது பின்போடப்பட்டது.[32] ஏனைய சட்ட ஆட்சிகளில் உள்ள சிறந்த பழக்கங்களை உள்ளடக்கி இலங்கை சட்ட ஆணைக்குழு 2003 இல் தகவல் உரித்துரிமை வரைவு மசோதா ஒன்றை முன்வைத்தது.33 தயாரிக்கப்பட்ட திருத்தச்சட்ட மூலம் அரசு உட்பட மிக நம்பிக்கையான உறுப்பினர்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டதாக அரச வட்டாரங்கள் தெரிவிப்பதாக செய்தி வெளியானது. எனினும் சிவில் சமூகம் மற்றும் ஊடகங்களுக்கு இந்த ஆலோசனை செயற்பாட்டுக்கு வழி கிட்டவில்லை. அண்மையில் முடிவடைந்த வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாண யுத்தத்தில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்தியிருந்ததால் கடந்த வருடங்களில் இலங்கை தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ளும் நடைமுறைக்காக நடவடிக்கைகள் மிக மெதுவாகவே இடம் பெற்றன.

ஜனநாயகம் மற்றும் அபிவிருத்திக்கான வழிகள்

இலங்கை உட்பட பொதுநலவாய நாடுகள் நம்பிக்கை இழந்த நிலையில் தேடி அலையும் ஜனநாயகத்தை வேரூன்றச் செய்யவும் அபிவிருத்தியைத் துரிதப்படுத்தவும் அரசாங்கங்கள் முக்கியத்துவம் அளிப்பதனைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது பல அங்கத்துவ நாடுகள் தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டத்தைப் பேணுவதில் தயக்கம் காட்டுவதில் ஆச்சரியம் ஏற்படுகின்றது. தகவல் உரித்துரிமையானது நல்லாட்சி,

பிராந்திய மட்டத்தில் தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டத்தை இயற்றியுள்ள 84 நாடுகள்[36]				
ஐரோப்பா		ஆசியா/பசுபிக்	அமெரிக்க நாடுகள் கரீபியன்	ஆபிரிக்கா
அல்பேனியா	கொஸோவா	அவுஸ்திரேலியா	அன்டிகுவா மற்றும் பர்மூடா	அங்கோலா
ஆமேனியா	கிர்கிஸ்தான்	பங்களாதேஷ்	அஜன்டீனா	தென் ஆபிரிக்கா
ஒஸ்த்திரியா	நெம்பியா	சீனா	அருபா	உகண்டா
பெல்ஜியம்	லிச்டென்ஸ்டைன்	குக் தீவுகள்	பெலைஸ்	சிம்பாப்வே
பொஸ்னியா	லித்துவேனியா	இந்தியா	கனடா	
பல்கேரியா	மெஸடோனியா	இஸ்ரேல்	கெய்மென் தீவுகள்	
குரோஸியா	மொல்டோவா	ஜப்பான்	சிலி	
செக் குடியரசு	மொன்டெனெக்ரோ	ஜோர்தான்	கொலம்பியா	
டென்மார்க்	நெதர்லாந்து	நேபாளம்	டொமினிக் குடியரசு	
எஸ்த்தேனியா	நோர்வே	நியுஸிலாந்து	டச்சு அன்தில்லஸ்	
பின்லாந்து	போலந்து	பாகிஸ்தான்	ஈகுவாடோர்	
பிரான்ஸ்	போர்த்துக்கல்	பிலிப்பைன்ஸ்	ஜமைக்கா	
ஜோர்ஜியா	ரோமேனியா	தென் கொரியா	ஹொண்டியுராஸ்	
ஜெர்மெனி	சேர்பியா	தாய்வான்	மெக்ஸிகோ	
கிறீஸ்	ஸ்லோவாகியா	தஜிகிஸ்தான்	நிகரகுவா	
ஹங்கேரி	ஸலோவேனியா	தாய்லாந்து	பனாமா	
ஐஸ்லாந்து	ஸ்பெய்ன்	உஸ்பகிஸ்தான்	பெரு	
அயர்லாந்து	சுவிற்ஸலாந்து		ட்ரினிடாட் மற்றும் டொபாகோ	
இத்தாலி	துருக்கி		ஐக்கிய அமெரிக்கா நாடுகள்	
கஸகஸ்தான்	உக்ரேன்			
	ஐக்கிய இராச்சியம்			

வெளிப்படைத் தன்மை, வகை கூறல், பங்கு கொள்ளல் மற்றும் ஏழைகளுக்குச் சாட்டையாக விளங்கும் ஊழலை இல்லாது ஒழிக்கவும் அத்திவாரமிடுகின்றது. எனவே, கூரிய அறிவுள்ள பொருளியலாளர்களும் பெருந்தன்மையுள்ள மறுசீரமைப்பாளர்களும் முடியுமான அளவு இதனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

பங்கேற்றல் ஜனநாயகத்தை அர்த்தமுள்ளதாக்கல்

ஐக்கிய நாடுகள் சபையினதும், பொதுநலவாயத்தினதும் உறுப்பு நாடு என்ற வகையில் இவ்விரு நிறுவனங்களையும் வலுவூட்டும் வகையில் இலங்கை இவ்விரு நிறுவனத்தினதும் விழுமியங்கள் மற்றும் கொள்கைகளுடன் இணங்க வேண்டும். 1999 இல் தகவல் சுதந்திரம் பற்றிய ஐக்கிய நாடுகளின் விசேட பிரதிநிதி, தகவலை அடைவதற்கான மக்களின் திறந்த உரிமை மற்றும் அவர்கள் சார்பாக அரசாங்கங்கள் என்ன செய்கின்றன என்பது தெரியாவிட்டால் உண்மை பலம் இழந்து விடும் மற்றும் அரசாங்கத்தில் மக்களின் பங்களிப்பு துண்டித்துவிடும் என்பது கருத்துச் சுதந்திரத்தினுள் உள்ளடக்கமாயுள்ளது என அங்கீகரித்துள்ளது.[36] இதேபோன்று சுதந்திரம் மற்றும் ஜனநாயக அரசியல் செயற்பாடு மூலம் தாம் வாழும் சமூகத்தை நிர்மாணிப்பதில் பங்கெடுப்பதற்கான தனி நபருக்குள்ள மற்றும் மாற்றிக் கொடுக்க இயலாத உரிமையை 1991 இனது பொதுநலவாய ஹராரே மாநாட்டுப் பிரகடனம் அங்கீகரிக்கின்றது.[37] எவ்வாறாயினும் பொதுநலவாயத்தின் சகல உறுப்பினர்களும் இந்த உத்தரவாதத்தை ஜனநாயகத்திற்கு அளித்துள்ள அதேவேளை பல நாடுகளில் ஜனநாயகக் கொள்கையான நல்லாட்சி, வெளிப்படைத் தன்மை மற்றும் வகைகூறல் பெரும்பாலும் பலம் இழந்துவிடும். உண்மை யாதெனில் காலத்துக்குக் காலம் இடம்பெறும் தேர்தல்களும் செயற்பட்டு வரும் அதிகாரிகள் வர்க்கமும், அரசாங்கமானது மக்களுக்கு பதிலளிக்கக் கடமைப்பட்டது அல்லது மக்களை உட்படுத்தியது என்பதனை உறுதி செய்வதில்லை. இதற்கப்பாற்பட்ட சில விடயங்கள் தேவைப்படுகின்றன. மரபு ஒத்ததிலிருந்து கலந்தாலோசிக்கும், பதிலளிக்கும் மற்றும் பங்கேற்கும் ஜனநாயகத்திற்கு மாறுவதற்கு தகவலுக்கான அடை வழி மிக முக்கியமாகும்.

மக்களுக்கான அதிகாரம்

தெளிவற்ற நம்பிக்கைகள் மற்றும் கற்பனைகளில் தங்கி நிற்பதற்கு பதிலாக, நல்ல நிலையிலான உண்மைத் தகவலை கையில் வைத்திருக்கும் மக்களால் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களை வகை கூற வைக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. மிகவும் ஓரங்கட்டப்பட்டவர்கள் கூட நம்பிக்கையுள்ள ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட தகவல்களைக் கொண்டிருக்கும் போது அவர்களின் சொந்த நலன் கருதி செயற்பட முடியும். உதாரணமாக அன்றாட ஊதியம் பெறும் ஒருவர், தமது சொந்தக்காரர் தமக்காக அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறும் அதே ஊதியத்தை எமக்குத் தருகின்றாரா என்ற பதிவேட்டினை பரீட்சித்துப் பார்க்க முடியும் அரசாங்கத்தினால் நடாத்தப்படும் பொதுச் சுகாதார நிலையமொன்றின் நிறுவப்பட்ட தரம், வழிகாட்டலின் படி செயற்படுகின்றதா என பரீட்சித்துப்

பார்க்க முடியும். ஓய்வு பெற்ற ஒருவர் தனது உரித்துரிமைகள் பற்றி அரசாங்கம் வைத்துள்ள பதிவுகள் சரியானதும், நம்பிக்கைக்குரியதுமா? என பரீட்சித்துப் பார்க்கலாம். ஒரு சிறிய வர்த்தகர் தான் இழந்த ஒரு விலைமனுக் கோரல் நேர்மையற்ற முறையில் செல்வாக்குள்ள வேறொரு செல்வந்தர் ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்டது எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அது பற்றி நஷ்டஈடு கோரி வழக்குத் தாக்கல் செய்ய முடியும். அரசாங்க ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மாதிரிகளுக்கு எதிரே தமது பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் பாதையின் தரம் பற்றி வதிவோர் ஒருவர் கேள்வி எழுப்பலாம். பிரஜைகள் குழு ஒன்று ஓர் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் பயன்பாடு பற்றி பரீட்சிக்க முடியும். சுற்றாடலுக்கு பாதகம் ஏற்படுத்தக் கூடும் என அறியப்படுமிடத்து அதன் ஆவணங்களைக் கூட அக்குழு பரீட்சிக்க முடியும். தகவலுக்கான அடைவழி உண்மையிலேயே பொது அதிகாரிகள் தமது பணிகளுக்காக வகை கூற வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்க மக்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கின்றது. வாக்குரிமையான மக்களின் மிகவும் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமையை பிரயோகிக்கும் போது கூட தகவல் அடிக்கடி பெற்றுக் கொள்ள முடியாது போகின்றது. அமைச்சுக்கள் எவ்வாறு செயற்படுகின்றன, அரசியல்வாதிகள் எவ்வாறு செயற்படுகின்றனர் மற்றும் புதிய அபேட்சகர்களின் அனுபவம் தகைமை போன்ற உண்மையை வெளியிடும் தகவல்கள் தொடர்ச்சியாக கிடைக்காதவிடத்து வாக்காளர்கள் தமது அடிப்படைத் தேர்வாக ஜாதி, குலம், மதம் அல்லது அவர் சார்ந்த வர்க்கம் அவர்களின் விருபத்திற்குரியவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் குறுகிய அரசியல் ஆர்வத்தை விருத்தி செய்வதிலேயே முடிகின்றது. இதேபோன்று ஒரு அரசியல் கட்சியின் நிதி விவரங்களை பரிசீலனை செய்யும் உரிமை இல்லாதவிடத்து விசேட அக்கறையுள்ள குழுக்கள் வெறுமனே தமது தனிப்பட்ட நலன் பேண அபேட்சகர்களை நிறுத்தவில்லை என்பதனை ஊர்ஜிதம் செய்ய பிரஜைகளால் முடிவதில்லை. அரசியல் நிதி வழங்கல்களில் சில இலஞ்சத்தையும் தாண்டிச் செல்கின்றது. நன்கு அறியப்பட்ட வேட்பாளர்கள் என்பது நன்கு அறிந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட தேர்வு, மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் சிறந்த ஆட்சி முறை என்பனவாகும்.

உண்மையில் நீங்கள் யாருக்கு வாக்களிக்கின்றீர்கள் என்பதை அறிவது[37]

பல நாடுகளில் போன்று பாரிய அபராதக் குற்றங்களில் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு இந்தியத் தேர்தல் சட்டம் தடை செய்கின்றது. ஆனால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு விசாரணைக்காகக் காத்திருப்போர் அல்லது மேன்முறையீடு செய்தவர்களுக்கு இத்தடை செல்லுபடியற்றதாகும். 2002 இல் இந்தியாவின் குஜராத் மாநில தேர்தலின் போது பிரதான அரசியல் கட்சிகளினால் நிறுத்தப்பட்ட ஆறு அபேட்சகர்களுள் ஒருவருக்கு எதிராக பாரிய அபராதக் குற்றச்சாட்டுக்கள் இருந்தன. ஆழும் கட்சியிலிருந்து 25 பேர் வெற்றி பெற்றதோடு ஒரு சிலர் அமைச்சர் பதவிகளையும் வகிக்கின்றனர். கேள்விக்குறிப் பின்னணியுடன் பாராளுமன்றத்திற்கும், மாநில சபைகளுக்கும் போகும் உறுப்பினர் தொகையையிட்டு அதிர்ச்சி அடைந்த கல்வி சார்ந்தோர் குழுவொன்று நியமனத் தாக்கல் தேவைகளில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர இந்தியத் தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவிற்கு ஆணை பிறப்பிக்குமாறு உயர் நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பம் ஒன்றை சமர்ப்பித்தது. இதன் மூலம் தமக்கு எதிராகவுள்ள பாரிய குற்றவியல் குற்றச்சாட்டுக்கள் பற்றி அபேட்சகர்கள் தகவல் வெளியிடுவதனைக் கட்டாயப்படுத்துகின்றது.

உயர் நீதிமன்றம் தகவல் உரித்துரிமை ஜனநாயகத்தில் இயற்கையாய் அமைந்துள்ளது என்றும் வாக்காளர்களுக்குத் தமது அபேட்சகர்களின் பின்னணியை விசேடமாக அவர்களின் அபராதம் பற்றிய முந்திய நிலையை அறிவதற்கு அரசியல் யாப்பு உரிமை உண்டு என்றும் இணங்கியுள்ளது. தேர்தல்கள் ஆணைக்குழு உடனடியாக நியமனக் கடிதச் செயற்பாடுகளில் தேவையான மாற்றங்களை மேற்கொண்டது. எவ்வாறாயினும் அற்புதமான முறையில் சகல அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்று திரண்டு இம்முயற்சியைத் தடுக்கும் முகமாக தேர்தல்கள் ஆணையாளரின் இக்கட்டளையை சக்திவாய்ந்த முறையில் செல்லுபடியற்றதாக்கி அரசாங்கம் புதிய சட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றியது. இதன் ஆரம்ப முறைப்பாட்டாளர்களும் பிரஜைகள் குழுக்களும் இச்சட்டத்தின் சட்டபூர்வத் தன்மையை எதிர்த்து அரசியல் யாப்பு மூலம் உறுதி செய்யப்பட்ட அவர்களது மனித உரிமையை குறைவடையச் செய்கின்றது. என உயர் நீதிமன்றத்தில் உடனடியாக வழக்குத் தாக்கல் செய்தனர். மீண்டும் ஒரு முறை, வாக்காளர் அறிந்து கொள்ள இருக்கும் உரிமையின் புனிதத்துவத்தை மீள் வலியுறுத்தி இச்சட்டத்தை இரத்துச் செய்தது. இவ்வாறாக நியாயமற்ற முறையில் அறிந்து கொள்ளவுள்ள அடிப்படை உரிமையை மட்டுப்படுத்த முடியாது

என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. தற்போது சகல அபேட்சகர்களும் தமது நியமனப் பத்திரங்களைத் தாக்கல் செய்யும் போது அவர்கள் பாரிய குற்றங்களுக்குப் பொறுப்புடையவர்களா? அவர்களது கல்வித் தன்மை, அவர்களது சொத்துக்கள் கடன் பற்றிய விபரங்களையும் குறிப்பிட வேண்டும். இத்தகவல் தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவின் அறிவித்தல் பலகை மற்றும் இணையத்தின் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக்கப்பட வேண்டும்.

பங்களாதேஷில் இது போன்றதொரு வழக்கு மேல் நீதிமன்ற முன்னிலையில் தொடரப்பட்டது சகல அபேட்சகர்களினதும் சொத்துக்கள், அபராதக் குற்றங்கள், கல்விப் பின்னணி பற்றிய எட்டு விதமான தகவல்கள் வெளியிடப்படுவதனை உறுதி செய்யுமாறு தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவிற்கு (தே.ஆ) நீதிமன்றம் உத்தரவிடப்பட்டது.

அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துவது

ஜனநாயகம் மற்றும் தேசிய உறுதிப்பாடு, வெளிப்படைத் தன்மைக் கொள்கையினால் அதிகரிக்கச் செய்கின்றதோடு அது மக்களுக்கு அவர்களது பிரதிநிதிகள் மீது பெரும் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகின்றது. இது பிரயோசனமுள்ள ஆட்சித்துறையின் முடிவானதோர் தோற்றமாகும். மக்களின் நம்பிக்கையும், ஆதரவுமின்றி அரசாங்கங்கள் அதன் கொள்கை நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மட்டில் தடங்கல்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளதோடு அவற்றின் அமுலாக்கமும் மிகவும் கடினமாயிருக்கும் 47 நாடுகளில் சுமார் 10,000 மக்களின் கருத்தறிந்த 1999 இல் நடாத்தப்பட்ட பொதுநலவாய மன்ற ஆய்வு தமது அரசாங்கங்கள் பற்றி மக்களிடையே தவறான எண்ணம் வளர்ந்து வருவதாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. தமது அரசாங்கங்களின் உள்ளெண்ணம் மற்றும் உத்தேசம் பற்றி பிரஜைகள் சந்தேகப்படுகின்றனர். தம்மால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளில் நம்பிக்கை துரோகம் செய்தவர்களாக அல்லது தங்களை உதாசீனப்படுத்தியவர்களாக ஆக்கப்பட்டோம் என்று உணர்கின்றனர். உண்மையாக அவர்களுக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மற்றும் அவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்ற நிறுவப்பட்ட முகவர் நிலையங்கள் பற்றி சந்தேகிக்கின்றனர். தாம் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகவும், உதாசீனப்படுத்தப்பட்டதாகவும், கவனிக்கப்படாமலும் உள்ளதாக உணர்கின்றனர்.[39] அரசாங்கங்களின் நேர்மைத்திறன் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டியதோடு விருத்தியடைவதைக் காணவும் வேண்டும். திறந்த அரசாங்கங்களும், தகவல்களுக்கான அடை வழியும் இவ்விரு முடிவுகளையும் அடைய வழி வகுக்கின்றது.

இந்திய பொலிஸ் இடமாற்றத்தில் இடம்பெற்ற ஊழலுக்கு எதிரான காந்தியவாதி ஒருவரின் விடுதலைப்போராட்டம்[40]

மகாராஷ்டிர மாநிலத்தின் பிரசித்தமான 2002 தகவல் அறிந்துகொள்ளும் உரிமை தொடர்பான சட்டமூலத்தை பாவித்து அரசியல் தலையீடு காரணமாக இடம்பெற்ற பொதுநடவடிக்கையான பொலிஸ் இடமாற்றங்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக மும்பாயை தளமாகக் கொண்ட சைலோஷ் காந்தி என்பவர் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். பொலிஸ் அதிகாரிகளின் இடமாற்றம், பொலிஸ் குறிப்புப் புத்தகத்தின் கட்டளை 413 ஐ தெளிவாக மீறுவதாகும். பொலிஸார் தனிப்பட்ட உரிமை கொண்டாடும் முகமாக ஏனைய திணைக்கள அதிகாரிகளையோ அல்லது அரசியல்வாதிகளை நாடுவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. இரு வருட காலத்தினுள் மாநில சட்டசபை அல்லது மத்திய சட்டசபை உறுப்பினர்கள் மற்றும் அமைச்சர்களின் கட்டளை அல்லது வேண்டுதலின் பேரில் இடம்பெற்ற இடமாற்றங்களின் எண்ணிக்கையை காந்தி கோரினார். காந்தி மேலும் பல வேண்டுகோள்கள் மற்றும் நிலைத்து நிற்கும் 9 விண்ணப்பங்கள் மற்றும் 11 தனிப்பட்ட விசாரணைகளுக்கும் முறைப்பாடுகளை முன்வைத்தார். அவர் அதன் பலன்களைப் பெற முன் மும்பாய் பொலிஸ் அவற்றைத் தாமதப்படுத்த எண்ணிலடங்கா முயற்சிகளை எடுத்தது. மறு விண்ணப்பத்தை தொடர்ந்து லோக் அயுக்தா மாநிலச் சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட சுயாதீன மேல்மனு சபை இறுதியில் ஆவணங்களை வழங்குமாறு கட்டளையிட்டதோடு தகவல் வழங்குவதில் ஏற்படுத்திய தாமதத்திற்காக அரசாங்கத்தையும் பொலிஸாரையும் கடுமையாக எச்சரித்தது. அரசியல்வாதிகளினால் இடமாற்றம், சிபாரிசு செய்யப்பட்ட பொலிஸ் அதிகாரிகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்குமாறும் கட்டளையிட்டது.

இறுதியாக மும்பாய் பொலிஸ் ஆணையாளர் அலுவலகத்தினால் 50 இற்கும் மேற்பட்ட பக்கங்கள் வெளியிடப்பட்டதோடு பாரிய அளவிலான இடமாற்றங்கள் அற்பமான காரணங்களையொட்டி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதாக பொலிஸ் பணிப்பாளர் நாயகம் (DGP) தெரிவித்தார். உதாரணமாக, பல இடமாற்றங்கள் கஷ்டப் பிரதேசங்களில் (புகையிரதப் பொலிஸ் அல்லது கலகம் அடைக்கும் பகுதி) இல் இருந்து 'இலாபம்' தரக்கூடிய நகரங்களுக்கு வேண்டப்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது. திடுக்கிடச் செய்யும் வகையில் மீளாய்வு செய்யப்பட்ட 61

இடமாற்ற வேண்டுதல்களில் 58 இடமாற்றங்கள் முதலமைச்சர் மற்றும் பிரதி முதலமைச்சர் அலுவலகத்திலிருந்தே வந்திருந்தன. இவற்றுள் பல மாநிலத் தேர்தலுக்கு முன்பு வந்திருந்தன. அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் எம்.பிக்களிடமிருந்து 143 கடிதங்களும் 'சிட்' களும் வந்திருந்தன. இதற்கிடையில் மும்பை பொலிஸ் ஆணையாளர், நகரத்துக்கிடையிலான இடமாற்றத்திற்காக 139 சிபாரிசுக் கடிதங்களைப் பெற்றிருந்தார். பொலிஸ் இடமாற்றத்திற்காக வேண்டுகோள்கள் முன்னாள் மேயர்களை அரசியல் கட்சிகளின் மாவட்டப் பிரிவுப் பிரதானிகளிடமிருந்தும் வந்திருந்தமையை இத்தகவல்களுக்கான காந்தியின் வேண்டுகோளில் இருந்து தெரிய வந்தது.

இதன் பிறகு "கட்டளை 413 ஐ மீறும் எச்செயலும் கடுமையாகக் கையாளப்படும்" எனக் கூறி பிரதிப் பொலிஸ் ஆணையாளர் சுற்று நிருபம் ஒன்றை வெளியிட்டார். இதற்கு மேலதிகமாக காந்திக்கு பெயர்கள் வழங்கப்படவில்லையாயினும் 71 அதிகாரிகளும் 64 கொன்ஸ்டபிள்களும் அவர்களது இடமாற்றம் சம்பந்தமாக அழுத்தம் கொண்டுவர முயன்றதாக எச்சரிக்கப்பட்டதாகவும் இது பற்றி அவர்களின் சேவைப் புத்தகத்தில் குறிப்பும் எழுதப்பட்டுள்ளதாக காந்திக்கு அறிவித்தார். மேலும் கட்டளை 413 எதிர்காலத்தில் மீறப்படுவது பொறுத்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது என உறுதியான சமிக்ஞை ஒன்றை பொலிஸ் ஆணையாளர் வெளியிட்டார். தான் கோரிய சகல விபரங்களையும் காந்தி பெற்றிருக்கவில்லையாயினும் அவரது நடவடிக்கை உள்ளூர் பொலிஸ் நிலையத்தில் இடம்பெறும் பாரிய ஊழல் மூலம் ஒன்றை அம்பலப்படுத்தியது.

2005 இல் உறுதியான தகவல் அடை வழிச் சட்டமொன்றிற்கு இடமளிக்கும் முகமாக மாநிலச் சட்டம் நீக்கப்பட்டு புதிய சட்டம் பாராளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்டது. மத்திய சட்டத்தின் கீழ் 2008 இல் தகவல் அடை வழி சர்ச்சைகளைத் தீர்க்கும் மத்திய தகவல் ஆணையாளராக காந்தி நியமிக்கப்பட்டார்.

புல வருடங்களாக இருந்த நிலையற்ற தன்மை மற்றும் முரண்பாடு இலங்கையின் அபிவிருத்தியில் பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. தமது அரசாங்கத்தின் மீது மக்களின் நம்பிக்கையைக் கூட்டுவதானது ஒரு வகையில் முரண்பாட்டைக் குறைக்கக் கூடியதாயிருக்கும். வெளிப்படைத் தன்மை மற்றும் தகவல்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளல் அரசாங்கத்திற்கும் பிரஜைகளுக்குமிடையில் இரு தரப்பு சம்பாசணையை ஏற்படுத்தி, தேசிய உறுதிப்பாட்டை ஏற்படுத்தவும் வழிவகுக்கும். இது அரசாங்கத்திற்கும் மக்களுக்கும் இடையேயுள்ள இடைவெளியைக் குறைத்து தாங்கள் அந்நியப்படுத்தப்பட்டோம் என்ற உணர்வை மக்களிடமிருந்து களைவதற்கும் வழிவகை செய்யும். மக்களிடம் தாமும் பங்காளி என்ற உணர்வு மற்றும் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் செயற்பாட்டைப் பரீட்சிப்பதற்கான இயலுமை போன்றவற்றின் மூலம் மக்கள் தாங்கள் அதிகாரமற்றவர்கள் மற்றும் வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது ஒரு குழு மற்றொரு குழுவை விட நியாயமற்ற முறையில் அனுகூலங்களை அடைகின்றது எனும் பலவீனமான மனப்பாங்கைக் குறைக்க முடியும்.

மக்களை மையமாகக் கொண்ட அபிவிருத்திக்கு ஆதரவு

நூற்றாண்டின் இறுதியில் பொதுநலவாயத்தைச் சேர்ந்த சகல உறுப்பு நாடுகளும் ஐக்கிய நாடுகளின் உறுப்பினர்களாயினர் அத்தோடு மிலேனிய அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடைய தமது பொறுப்பு பற்றி வாக்களித்தனர். முழுமையாக வறுமையை ஒழிப்பதற்கும் மற்றும் அபிவிருத்தியை இலக்காகக் கொண்ட இது சர்வதேச சமூகம் உருவாக்கிய ஆய்வுத் தொகுப்பாகும். 2002 இல் கூலம் நகரில் ஒன்று கூடிய பொதுநலவாய நாடுகளின் தலைவர்கள் வறுமையை ஒழிப்பதற்கு மக்களை மையமாகக் கொண்ட மற்றும் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தி மூலம் எமது வாழ்க்கைத் தரத்தில் உள்ள பரந்த ஏற்றத் தாழ்வை முன்னேற்றகரமான முறையில் நீக்குவதற்கும் வாக்களித்தனர். 2007 இல் கம்பாலா நகரில் கூடிய பொதுநலவாயத் தலைவர்கள் பல உறுப்பு நாடுகள் அபிவிருத்தி இலக்கை அடைவதில் பின்தங்கியுள்ளன எனக் கவலை தெரிவித்தனர். அத்தோடு அபிவிருத்தி அதனோடு ஒத்த இலக்குகளை அடைவதற்கான முயற்சிகளை அதிகரிக்கச் செய்ய அவர்களது வாக்குறுதிகளை மீள் உறுதி செய்தனர்.[41]

பரிதாபமாக 2009 இல் வறுமை தொடர்ந்தும் பொதுநலவாய நாடுகளின் அடையாளச் சின்னமாக விளங்கியது. ஏறக்குறைய பொதுநலவாய நாடுகளில் வாழும் மக்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் இன்னும் நாளொன்றுக்கு இரண்டு அமெரிக்க டொலர்களுக்குக் குறைவான தொகையிலேயே சீவியம் நடத்துகின்றனர். உலகில் உள்ள 130 மில்லியன் சிறுவர்களுள் அரைவாசியினர் ஆரம்பக் கல்விக்கான வழியின்றி வாழ்வதோடு அவர்கள் பொதுநலவாய நாடுகளிலேயே

காணப்படுகின்றனர்.[42] உலகிலுள்ள நோயாளிகளுள் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் பொதுநலவாய நாடுகளிலேயே உள்ளதோடு அவர்களுள் 60% ஆனோர் பெண்கள் ஆவர்.[43] உப சஹாரா, ஆபிரிக்கா மற்றும் தென் ஆபிரிக்கா (பொதுநலவாயத்தில் 85% இற்கும் மேற்பட்டோர் வதியும்) வில் உலகில் பட்டினியால் வாடுவோரில் பெரும்பாலானோர் வாழ்கின்றனர்.[44] புத்தாயிரம் இலக்கை அடைய இன்னும் ஐந்து வருடங்களே உள்ள வேளையில் பல நாடுகள் குறிப்பிட்ட இலக்கிலும் பின்னடைவான நிலையிலேயே உள்ளன.

இதுவரை வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி உபாய மார்க்கங்களில் பெரும்பாலும் தோல்வியடைவதற்கான காரணம் பல வருடங்களாக நிபுணர்களின் ஆலோசனை பெற்று அவை பூட்டிய அறைக்குள்ளேயே வடிவமைக்கப்பட்டதோடு அதன் மூலம் பலன் பெறக்கூடிய மக்களின் ஆலோசனை பெறப்படவில்லை என்பதாகும். ஏழை மக்கள் விசேடமாக பெண்கள் அடிக்கடி தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டிலிருந்து முற்றாக வெளியேற்றப்படுகின்றனர். எதிர்வரும் வருடங்களில் மிகவும் கடன் பழுவுள்ள வறிய நாட்டிற்கு அனுகூலம் பெறக்கூடிய முக்கிய தீர்மானங்கள் அடங்கிய அரசாங்கக் கட்டளைகளை பாதிக்கக் கூடிய உலக வங்கியினால் வேண்டப்பட்ட தமது நாட்டு வறுமை ஒழிப்பு உபாய மார்க்க அறிக்கை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லையென கானாவின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் முறையிட்டிருந்தார்.[46] உதவி வழங்கும் நாடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டச் செயற்பாடுகளை மறைவாக வைத்திருக்கவே அடிக்கடி விரும்புகின்றனர். சிவில் சமூக நிறுவனங்களின் அழுத்தத்தைத் தொடர்ந்து உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் போன்ற பல்தரப்பு நிறுவனங்கள் தற்போது வெளிப்படையாக நிற்க ஆரம்பித்துள்ளன. ஆனால் அதற்கென மேலும் பல வேலைகள் செய்ய வேண்டி உள்ளன.

இலங்கை மத்திய தர மனிதவள அபிவிருத்தி நாடாக விளங்கிய போதிலும் இலங்கையில் பலர் வறுமையில் வாடுகின்றனர். 2008ஆம் ஆண்டு ஐக்கியநாடுகளின் மனிதவள அபிவிருத்தி அறிக்கையின்படி இலங்கை ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்ட 177 நாடுகளுள் மொத்த மனிதவள அபிவிருத்திச் சுட்டியின் படி 99வது இடத்தில் உள்ளது.[46] இது 2005இல் இருந்த 93வது இடத்திலிருந்து 6 புள்ளிகள் பின்னடைவாகும்.[47] இது உண்மையிலேயே குறுகிய காலத்தினுள் ஏற்பட்ட கடும் பின்னடைவாகும். இலங்கை தெற்காசியாவில் இந்தியாவிலும் பார்க்க 29 ஸ்தானங்கள் முன்னிலையில் உள்ள அதேநேரம் சனத்தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கிற்கும் மேற்பட்டோர் வறுமை மட்டத்திலேயே தொடர்ந்தும் உள்ளனர்.[48] 1,300 அமெரிக்க டொலரான இலங்கையின் தேசிய தலா வருமானம் தெற்காசிய சராசரி வருமானத்தை விடவும் (590 அ.டொலர்) குறைந்த வருமான நாடுகளினது (540 அ.டொலர்) வருமானத்தை விடவும் மிகவும் அதிகமானதாகும்.[49] எனினும் 22.7% ஆன மக்கள் கிராமங்களில், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் வாழ்கின்றனர்.[50] இன

முரண்பாட்டின் போது ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இடம்பெயர்ந்ததன் காரணமாக வறுமைப் பிரச்சினை மோசமாகியுள்ளது. இதேபோன்று இல்லற மற்றும் பாலியல் வன்முறை உட்பட உச்ச வன்முறைகளுக்கு எதிராகவும், வேற்றுமை காட்டுவதற்கு எதிராகவும் போராடும் பெண்கள்[51] தொடர்ந்தும் குறைந்தளவிலேயே பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படுகின்றனர். மேலும் அபிவிருத்திக்கான அவர்களது பங்களிப்பு குறைத்து மதிப்பிடப்படுகின்றது. பெண்கள் விசேடமாக தமிழ் பெண்கள், அவர்களது அந்தஸ்தை உயர்நிலைக்குக் கொண்டு வருவதாக ஏற்றுக் கொண்டாலும் தொடர்ந்தும் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் ஓரங்கட்டப்பட்ட நிலையிலேயே உள்ளனர்.

தொகுதியை திறப்பதன் மூலம் விரயத்தை தடுப்பது.[51]

அரசாங்க நிதியின் ஊழல் மற்றும் விரயம் அரசாங்க சேவையின் பயனுள்ள சரத்துகளுக்கு விசேடமாக நஷ்டத்தை ஏற்படுத்த முடியும். பொதுச் சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி முறைமைகள் குறைந்த முதலீடு மற்றும்.·.அல்லது அதன் கீழ் கிடைக்கும் சிறுதொகை நிதியில் கூட இடம்பெறும் மோசடி காரணமாக அவற்றின் பிரதிபலனை எதிர்பார்க்கும் ஏழை மக்கள் அதற்கு எதிராக குரல்கொடுக்க முடியாமல் இருக்கின்றனர்.

இது சமூக அபிவிருத்திக்காக மிகவும் குறைவாக நிதி ஒதுக்குகின்ற அரசாங்கங்கள் உள்ள தெற்கு ஆசிய நாடுகளுக்கு விசேடமாக பிரச்சினைகளைக் கொடுக்கின்றது. குறைந்தபட்சம் இந்நிதியானது சரியான முறையில் செலவிடப்பட வேண்டும். இந்நிதிகளின் வகை கூறலை உறுதி செய்வதற்காக ஒதுக்கீடு மற்றும் செலவினங்கள் பற்றிய தகவலுக்கான அடை வழி இருப்பது முக்கியதோர் சாதனமாகும். அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடொன்றின் கல்வி முறையில் ஏற்படும் ஊழலை ஒழிப்பதற்கு தகவல் உரித்துரிமை எவ்வாறு உபயோகிக்கப்பட்டது என்பதற்கு உகண்டாவின் சம்பவமொன்று சிறந்த உதாரணத்தை வழங்குகின்றது.

1990களில் உகண்டாவில், கல்விக்கான செலவினம் அதிகரிக்கப்பட்ட போதிலும் ஆட்சேர்ப்பு வீதம் 50% இற்கும் குறைவாகவே தொடர்ந்தும் இருந்ததாயினும் உகண்டாவிலுள்ள கீழ்ப் பிரிவு பாடசாலைகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில் ஐந்து வருட காலத்தினுள் 87% பணம் அரச அதிகாரிகளின் பைகளுக்குள்ளேயே சென்றன. என இச் செலவினம் தொடர்பாக ஆய்வொன்று தெரிவிக்கின்றது. கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இத்தகவல்களினால் ஆச்சரியமடைந்த தேசிய அரசாங்கம் நிதி

களவாடப்படுவதைத் தடுக்கும் முயற்சியாக மாவட்டங்களுக்கு மாதாந்தம் வழங்கப்படும் நிதி பற்றிய விபரங்களை பத்திரிகைகள் மற்றும் வானொலி மூலம் வெளியிட ஆரம்பித்தது. இதன் அடுத்த முனையில் தாம் பெறும் நிதி விபரங்களை பொது விளம்பரம் மூலம் வெளியிடுமாறு கீழ்ப்பிரிவு பாடசாலைகள் கோரப்பட்டன. பெற்றோர்களுக்கு இத்தகவல்கள் கிடைக்கக் கூடியனவாயிருந்தன. கல்விக்கான அன்பளிப்பின் திட்டங்களை கண்காணிக்க அவர்களால் முடிந்ததோடு உள்ளூராட்சி மட்டத்தில் இச் செலவிற்கு வகை கூறுமாறும் வேண்டினர். ஐந்து வருடங்களில் பணம் திசைமாறிச் செல்வது 80% இலிருந்து 20% ஆகக் குறைந்ததோடு குழந்தைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுமதிக்கும் மட்டம் இருமடங்கிற்கும் மேலாக 3.6 மில்லியன்களிலிருந்து 6.9 மில்லியன்களாக அதிகரித்தது. பத்திரிகைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்புள்ள பாடசாலைகள் அவர்களுக்கான நிதியை ஏனைய பாடசாலைகளை விட 12% இனால் அதிகரிக்கச் செய்ய முடிந்தது. தகவல் பெறும் முறை இலகுவான, குறைந்த செலவிலான, கொள்கை நடவடிக்கையாகும். இருப்பினும் உள்ளூராட்சி மட்டத்தில் பொறுப்பு கூறுவதை அமுலாக்கியதோடு வரி செலுத்துவோரினது பணம் உரிய முறையில் உபயோகிக்கப்படுவதனையும் உறுதி செய்தது.

சமநிலையான பொருளாதார வளர்ச்சியை எளிதாக்குதல்

தெற்காசிய நாடுகள் அபிவிருத்தியைத் துரிதமாக்குவதற்காக திறந்த பொருளாதாரத்திலேயே அதிகமாகத் தங்கி நிற்கின்றன. ஆனால் அரசாங்கங்களைப் போன்றே பொருளாதாரம் தகவல் வெளியிடப்படாதவரை சரிவர இயங்குவதில்லை.

வெளிப்படைத் தன்மை 'பூரண தகவல்' மற்றும் 'பூரண போட்டி' என்ற திறந்த பொருளாதாரத்தின் கொள்கைகளுக்கு மேலதிகமாக இயல்பான ஓர் அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரச் சூழல் உற்சாகப்படுத்துகின்றது. அரசாங்கக் கொள்கைகள் ஒழுங்கமைப்பு அதிகார சபைகள், நிதி நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகள், விலை மனுக்கள் உத்தரவுப் பத்திரம் மற்றும் கடனுதவி வழங்கல்களில் பிரயோகிக்கப்படும் அளவைகள் பற்றி உரிய நேரத்திற்குச் சரியாக வழமையாகக் கிடைக்கக் கூடிய தகவல்களில் தங்கி நிற்கக் கூடிய நம்பிக்கை வெளிநாட்டு மற்றும் உள்ளூர் முதலீட்டாளர்களுக்கு இருக்க வேண்டும்.

அதிகாரிகளுக்குட்பட்ட செயற்பாட்டுச் சகதியில் புதைந்திராக பூரண தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான இலகு வழியானது உள்ளூர் பொருளாதாரச் சூழலில் முதலீட்டாளர்களின் நீண்ட கால நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும். உறுதியான வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிக்கக் கூடிய வெளிப்படைத் தன்மை மற்றும் வகை கூறலைக் கொண்ட சந்தை சிநேகபூர்வ நல்லாட்சிக் கொள்கைகளுக்கு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட தகவல் உரித்துரிமை அத்திவாரமாக இருக்கின்றது.

குறிப்பாக தனியே பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியில் மாத்திரம் அல்லாமல் பொருளாதாரச் சமநிலையும் தகவல் அடை வழி மூலம் விருத்தி செய்யப்படுகின்றது. அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் ஏழை, பணக்காரர்களுக்கிடையே வளர்ந்து வரும் இடைவெளியைக் குறைப்பதற்கான வழி வகையைச் செய்வது அத்தியவசியமாகும். அதற்கு மேலாக, உலகமயமாக்கலின் நன்மைகள் மிகவும் பரந்தளவில் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். அத்தோடு அதன் கவனம் வறுமை ஒழிப்பு, மனித இழப்புக்கள் என்பவற்றிற்கு ஊடாகவும் செலுத்தப்பட வேண்டும். அரசாங்கத்திடமிருந்து தகவலை விடுவித்தல் சக்திவாய்ந்தவர்களைப் போலவே அதிகாரம் குறைந்தவர்களுக்கும் பொருளாதாரச் சந்தர்ப்பத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும். ஒரு தொழிலாளி ஊழியர் ஒழுங்கு விதிகள் மற்றும் அவர்களது உரிமைகள் பற்றிய தகவலைப் பெற் முடியும். ஒரு வியாபாரி உத்தரவுப் பத்திர தேவைப்பாடுகள், வரிவிதிப்புகள் மற்றும் வர்த்தக ஒழுங்கு விதிகள் பற்றிக் கண்டறிய முடியும். விவசாயிகள் காணிப் பதிவுகள், சந்தை விபர ஆய்வு மற்றும் விலை பற்றிய தகவல்களைப் பெற முடியும்.

ஊழலைச் ஒழித்தல்

இலங்கையில் உக்கிரமடைந்துள்ள ஊழலுக்கு, உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட தகவல் உரித்துரிமை முக்கியமான மற்றும் பிரயோகமுள்ள ஓர் மாற்று மருந்தாகும். ஊழல் சட்டத்தின் ஆட்சியை அழித்துவிடுகின்றதோடு இரகசிய இடங்களில் இடம்பெறும் இரகசிய ஒப்பந்தங்களை மறைக்க இரகசியம் பேணும் பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்கின்ற பிரபுக்களை உருவாக்குகின்றது. மிகவும் மோசமான சந்தர்ப்பங்களில் அது அரசியலை குற்றவியலாக்கும் மற்றும் குற்றவியலை அரசியல் மயமாக்கவும் வழிகோலும். இது தேர்தலை அர்த்தமற்ற செயலாக மாற்றி முறையற்ற ஆட்சியையும் முறையற்ற ஆட்சியாளர்களையும் சட்டரீதியாக்கும்.

இரத்தத்தை உறிஞ்சிக்குடிக்கும் அட்டையைப் போல் ஊழல் பல சமூகங்களினது பொருளாதார உயிர் நாடியை சீரழிக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி வளர்ச்சியை ஊழல் வருடாந்தம் 0.5 முதல் 1.0 வீதத்தினால் குறைத்துவிட முடியுமென உலக வங்கி மதிப்பீடு செய்துள்ளது. அரசாங்க சேவைகள் அல்லது

உரிமையுள்ளவைகளுக்காக துரித பணம் அல்லது கையூட்டு வழங்க வேண்டி ஏற்படுவதானது மேலதிக சட்டரீதியற்ற வரி செலுத்துவது போலாகும். இலஞ்சம் அல்லது மோசடியுடன் சேர்ந்து மேலதிக செலவினங்களை மேற்கொள்ள குறைந்த வசதியுள்ள ஏழைகள் மீது ஊழல் மிகவும் கட்டுமீறியதாகும். 2008 இல் ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்டநெஷனல் ஊழல் பற்றிய மக்களின் கண்ணோட்டம் என்ற ஆய்வில் இலங்கை மிகவும் ஊழல் மிக்க 180 நாடுகளுள் இந்தியாவிற்கு ஒன்பது இடங்கள் பின் தள்ளி 92 வது இடத்தில் இருந்தது.[52] ஊழலுக்கு எதிராகப் போராடுவதில் இலங்கையின் சட்ட முறை மிகவும் பலவீனமானாதாகக் காணப்பட்டது. ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்டநெஷனல் இன் 2007 ஆம் ஆண்டின் நீதித் துறை ஊழல் அறிக்கை இலங்கையின் அச்சுறுத்தப்பட்ட நீதித் துறையின் ஓர் விளைவே ஊழல் எனக் கண்டுபிடித்துள்ளது.[53]

ஊழல் இலங்கையின் மனிதாபிமான உதவி நிபந்தனைகளையும் மிக மோசமான முறையில் குறைத்து மதிப்பிடுகின்றது. 2004 டிசம்பர் 26இல் இலங்கையைத் தாக்கிய கொடூர சுனாமி, ஊழல் மிக்க அதிகாரிகளுக்கு பாதிக்கப்பட்டோர் வீடின்றித் தவிக்கின்ற வேளையிலும் நிவாரணப் பொருட்கள் வழங்குவதிலிருந்து நன்மை பெற இடமளித்தது.[54] சுனாமியால் அல்லது உள்ளூர் முரண்பாட்டினால் அல்லது இரண்டினாலும் பாதிக்கப்பட்டோர் ஊழல் சந்தர்ப்பங்களை அறியக் கூடியமை அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியவை பற்றிய தகவல்களை அறிந்து கொள்ளவுள்ள இயலுமையைப் பொறுத்தேயாகும்.[55] தெளிவாக உள்ள இலங்கையில் வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பாதித்துள்ளதோடு அரசின் பல வழமையான நடவடிக்கைகளின் பயன்பாட்டையும் பலவீனப்படுத்தியுள்ளது. அரசாங்க சேவை வழங்கல்களில் ஊழலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு தகவல் உரித்துரிமை ஓர் நிரூபிக்கப்பட்ட கருவியாகும். சேவை வழங்கும் நிறுவனங்களினது பழக்கங்கள் பற்றிக் கண்ணோட்டம் செலுத்துவதனால் மிகவும் உள்ளூரிலுள்ள ஊழல் பழக்கங்களைக் கூட அம்பலப்படுத்த சாதாரண மக்களால் முடியும். அத்தோடு அவர்களினது மிக அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதனையும் உறுதி செய்யும்.

ஊழலைச் சமாளித்தல்

இலங்கையில் ஆழமான பிரச்சினையுள்ள ஊழலுக்கு, உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட தகவல் உரித்துரிமை முக்கியமான மற்றும் பிரயோகமுள்ள ஓர் மாற்று மருந்தாகும். ஊழல் சட்டத்தின் ஆட்சியை அழித்துவிடுகின்றதோடு இரகசிய இடங்களில் இடம்பெறும் இரகசிய ஒப்பந்தங்களை மறைக்க இரகசியம் பேணும் பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்கின்ற பிரபுக்களை உருவாக்குகின்றது. மிகவும் மோசமான சந்தர்ப்பங்களில் அது ‘அரசியலை குற்றவியலாக்கும்’ மற்றும் ‘குற்றவியலை

அரசியல் மயமாக்கவும்' வழிகோலும். இது தேர்தலை அர்த்தமற்றதாக்கி மேசமான ஆட்சியையும் மோசமான ஆட்சியாளர்களையும் சட்டரீதியாக அங்கீகரிப்பதாக அமையும்.

ஊழல் பல சமூகங்களினது பொருளாதார உயிர் நாடியை அழித்துவிடுகின்றது. ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி வளர்ச்சியை ஊழல் வருடாந்தம் 0.5 முதல் 1.0 வீதத்தினால் குறைத்துவிட முடியுமென உலக வங்கி மதிப்பீடு செய்துள்ளது. அரசாங்க சேவைகள் அல்லது உரிமையுள்ளவைகளுக்காக 'துரித பணம்' 'பசை' அல்லது 'கையூட்டு' வழங்க வேண்டி ஏற்படுவதானது மேலதிக சட்டரீதியற்ற வரி செலுத்துவது போலாகும். இலஞ்சம் அல்லது மோசடியுடன் சேர்ந்து மேலதிக செலவினங்களையும் ஏழைகளும் வசதி குறைந்தவர்களுமே ஏற்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது.

2008 இல் ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்டநெஷனல் ஊழல் பற்றிய மக்களின் கண்ணோட்டம் என்ற ஆய்வில் இலங்கை மிகவும் ஊழல் மிக்க 180 நாடுகளுள் இந்தியாவிற்கு ஒன்பது இடங்கள் பின் தள்ளி 92 வது இடத்தில் இருந்தது.[53] ஊழலுக்கு எதிராகப் போராடுவதில் இலங்கையின் சட்ட முறை மிகவும் பலவீனமானாதாகக் காணப்பட்டது. ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்டநெஷனல் இன் 2007 ஆம் ஆண்டின் நீதித் துறை ஊழல் அறிக்கை இலங்கையின் "அச்சுறுத்தப்பட்ட நீதித் துறையின் ஓர் விளைவே ஊழல்" எனக் கண்டுபிடித்துள்ளது.[54] ஊழல் இலங்கையின் மனிதாபிமான உதவி நிபந்தனைகளையும் மிக மோசமான முறையில் குறைத்து மதிப்பிடுகின்றது. 2004 இல் இலங்கையைத் தாக்கிய கொடூர சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டோர் வீடின்றித் தவிக்கின்ற வேளையிலும் நிவாரணப் பொருட்கள் வழங்குவதிலிருந்து அரசஅதிகாரிகள் மோசடிசெய்ய இடமளித்தது.55 சுனாமியால் அல்லது உள்ளூர் மோதல்களினால் அல்லது இரண்டினாலும் பாதிக்கப்பட்டோர் ஊழல் சந்தர்ப்பங்களை அறியக் கூடியமை அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியவை பற்றிய தகவல்களை அறிந்து கொள்ளவுள்ள இயலுமையைப் பொறுத்தேயாகும்.[56] உண்மையிலேயே இலங்கையின் வாழ்க்கைத் தரத்தை இது பாதித்துள்ளதோடு அரசின் பல வழமையான நடவடிக்கைகளின் பயன்பாட்டையும் பலவீனப்படுத்தியுள்ளது. அரசாங்க சேவை வழங்கல்களில் ஊழலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு தகவல் உரித்துரிமை ஓர் நிரூபிக்கப்பட்ட கருவியாகும். சேவை வழங்கும் நிறுவனங்களினது பழக்கங்கள் பற்றிக் கண்ணோட்டம் செலுத்துவதனால் மிகவும் உள்ளூரிலுள்ள ஊழல் சம்பவங்களைக் கூட அம்பலப்படுத்த சாதாரண மக்களால் முடியும். அத்தோடு அவர்களினது மிக அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதனையும் உறுதி செய்யும்.

மிகவும் ஊழல் மிக்க அரசாங்கங்கள் உள்ள நாடுகள் கூட குறைந்த மட்ட அபிவிருத்தியைக் கொண்டுள்ளன அல்லது தகவல் அடைவழி உள்ள நாடுகளும் குறைந்த ஊழலுடையனவாகும் எனும் கண்ணோட்டம் தற்செயலான நிகழ்வு அல்ல. தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டம் ஊழல் மீது அரசாங்கங்களை மறைவாக நடைபெறும் நேர்மையற்ற வியாபாரம் மற்றும் இரகசிய வியாபாரங்களை பிரகாசிக்கச் செய்கின்ற ஒளி மூலமாகச் செயற்படுகின்றது. இது சிவில் சமூகத்திற்கு விசேடமாக ஊடகங்களுக்கு அரச அதிகாரிகளின் சிகப்பு நாடா தடைகளை மற்றும் சாதுரியங்களையும் களைந்துவிட்டு மறைந்து கிடக்கும் உண்மைகளை அறிய உதவும்.

தகவல் உரித்துரிமை மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மை - ஓர் தெளிவான பரஸ்பர சம்பந்தம்[57]

ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்டநெஷனல் அமைப்பின் வருடாந்த ஊழல் கண்ணோட்டச் சுட்டி, வியாபாரிகள் மற்றும் அபாய ஆய்வாளர்கள் கண்ணோட்டத்தின்படி ஒரு நாட்டிலுள்ள ஊழலின் மட்டம் பற்றி ஆய்வு செய்கின்றது. 2008 இல் ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்டநெஷனலினது வருடாந்த ஊழல் கண்ணோட்டச் சுட்டியில் சிறந்த நாடு என புள்ளிகளின் அடிப்படையில் வரிசைப்படுத்தப்பட்ட பத்து நாடுகளுள் ஒன்பதுக்கும் குறையாத நாடுகளில் பொதுமக்கள் அரசாங்க கோவைகளைப் பார்க்கக்கூடிய வகையிலான பயனுள்ள சட்டங்கள் இருந்தன. ஊழலைப் பொறுத்த மட்டில் மிகவும் மோசமான நாடுகள் என கண்ணோட்டமிடப்பட்ட பத்து நாடுகளுள் எவற்றிலுமே தகவல் பெறும் அடை வழிச் செயற்பாடுகள் இருக்கவில்லை.[58]

நிலை	நாடு	த.உ.சட்டம்	நிலை	நாடு	த.உ.சட்டம்
1	டென்மார்க்	1970 ஆம் ஆண்டின் அரச கோவைகளை பார்வையிடும் சட்டம்	171	கொங்கோ ஜனநாயகக் குடியரசு	இல்லை
1	நியுஸிலாந்து	1982 ஆம் ஆண்டின் அலுவலகத் தகவற் சட்டம்	171	இகுவாடொரியல் கைனி	இல்லை
1	சுவீடன்	1766 ஆம் ஆண்டின் ஊடக சுதந்திரச் சட்டம்	173	சாட்	இல்லை
4	சிங்கப்பூர்	இல்லை	173	கைனி	இல்லை
5	பின்லாந்து	1951 ஆம் ஆண்டின் வெளிப்படை அரச நடவடிக்கைச் சட்டம்	173	சூடான்	இல்லை
5	சுவிற்சலாந்து	2004 ஆம் ஆண்டின் தகவல் சுதந்திரச் சட்டம்	176	ஆப்கானிஸ்தான்	இல்லை
7	ஐஸ்லாந்து	1986 ஆம் ஆண்டின் தகவல் சட்டம்	177	ஹெய்ட்டி	இல்லை
7	நெதர்லாந்து	1978 ஆம் ஆண்டின் வெற் ஒபன்பாரெஹ்ற் வென் பெஸ்சூர் சட்டம்	178	ஈராக்	இல்லை
9	அவுஸ்திரேலியா	1982 ஆம் ஆண்டின் தகவல் சுதந்திரச் சட்டம்	178	மியன்மார்	இல்லை
9	கனடா	1982 ஆம் ஆண்டின் தகவல் கையாளும் சட்டம்	180	சோமாலியா	இல்லை

2006 இல் இலங்கை அரசாங்கம் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி நிறுவனம் (oecd), ஆசிய பசுபிக் ஊழல் எதிர்ப்பு முயற்சியில் சேர்ந்து கொள்ள முயற்சி எடுத்து வேலையில்[59] எதிர்பாராத விதமாக ஊழலைத் தடுப்பதற்காக பயனுள்ள வேலைத்திட்டமொன்றை அமுல்படுத்த அல்லது ஊழலில் ஈடுபடும் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க பரந்த முயற்சிகள் எதனையும் மேற்கொள்ள அரசாங்கம் தவறியுள்ளது. தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டம் இலங்கையில் இல்லாமல் இருப்பதானது அரசாங்கம் பழைய தவறுகளை மீண்டும் மேற்கொள்ள மற்றும் நாட்டினைச் சிறிதளவு பொறுப்பு கூறலுடன் தொடர்ந்தும் மூடிய கதவுகளுடன் நடாத்திச் செல்கின்றது என்பதேயாகும்.

இந்திய உணவுப் பங்கீட்டு முறையில் இடம்பெற்ற ஊழலை அம்பலப்படுத்தல்

டெல்லியை மையமாகக் கொண்ட பரிவர்த்தன் எனும் அரச சார்பற்ற நிறுவனம் ஒன்று ஏழைகளுக்கான உணவுப் பங்கீட்டை உரிய முறையில் பகிர்வதைத் தடுக்கும் மோசமான ஊழலை எதிர்ப்பதற்கென இரண்டு வருட பிரசாரமொன்றை மேற்கொண்டது. வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் 6.5 கோடி மக்களுக்கு உணவு மானியம் வழங்க இந்திய அரசாங்கம் வருடாந்தம் ரூபா 26,000 கோடியைச் செலவிடுகின்றது. இத்திட்டத்தின் மூலம் மானிய அடிப்படையில் உணவு வழங்கப்படுவதோடு பொது பங்கீட்டு முறையின் (PPDS) கீழ் இதனைப் பெற பிரத்தியேகமாக நடாத்தப்படும் பங்கீட்டுக் கடைகளுக்கு ஏழை மக்கள் அவர்களது பங்கீட்டு அட்டையை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

2003 மார்ச் இல், டெல்லி தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டம் 2000 ஐ உபயோகித்து சுந்தர் நகர் மாவட்டத்திலுள்ள சகல பங்கீட்டு கடைகளினதும் நான்கு மாத கால பதிவுகளைக் கோரி பரிவர்த்தன் விண்ணப்பம் செய்தார். இப்பதிவுகளைக் கோரிய பரிவர்த்தனின் விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டபோது இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அமைந்துள்ள மேன்முறையீட்டு அதிகாரியிடம் 2003 ஜுன் மாதம் இது தொடர்பாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டபோது இப்பதிவுகளை வழங்குமாறு உத்தரவிடப்பட்டது. எவ்வாறாயினும் 2003 செப்டம்பர் இறுதியிலேயே இப் பங்கீட்டு கடைகளின் பதிவுகளைப் பரீட்சிக்க பரிவர்தனின் தொண்டர்களுக்கு அவகாசம் வழங்கப்பட்டது. ஆச்சரியம் மிக்க இச்சிறிய வெற்றியில் அவர்கள் பங்கீட்டுகடை உரிமையாளர்களினால் உதாசீனம்

செய்யப்பட்டு வெளிப்படையாகவே அச்சுறுத்தப்பட்டனர். தகவல் பெறக் காரணமாக பங்கீட்டுப் பதிவுகளுக்கான ஒரு சில வேண்டுதல்கள் வாபஸ் பெறப்பட்டன.

இறுதியாக 2003 ஒக்டோபர் இறுதியில் விண்ணப்பதாரிகளுக்கு தகவல்கள் வழங்கப்பட்டன. இப்பதிவுகளை கணக்காய்வு செய்த பின், அவர்கள் நேர்காணல் செய்த 182 குடும்பங்களுள் 142 குடும்பங்கள் 2003 ஜுன் மாதத்துக்காக எதுவித கோதுமைத் தானியத்தையும் பெற்றிருக்கவில்லை என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 167 குடும்பங்கள் அரிசி எதனையும் பெற்றிருக்கவில்லை. மக்களிடையே பகிர்ந்தளிக்க வேண்டிய 4650 கிலோ கோதுமையில் 595 கிலோக்களே உண்மையாக வழங்கப்பட்டிருந்தன. எஞ்சிய 87 வீதமும் கறுப்புச் சந்தைக்கே சென்றன. அன்றாட விற்பனைப் பதிவின்படி பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய 1820 கிலோ அரிசியில் 110 கிலோக்களே மக்களுக்குக் கிடைத்துள்ளன. இதன்படி 94 வீதமும் சூறையாடப்பட்டுள்ளது.

தொடர்ச்சியான அழுத்தத்தின் பின் டெல்லி அரசாங்கம் விநியோக முறையை முழுமையாக மீளாய்வு செய்வதற்குக் கட்டளையிட்டது. 2005 பெப்ரவரி முதல் சுந்தர் நகரில் பங்கீடு உரிய நேரத்திற்கு வழங்கப்படும் உரிய விலையில் விற்கப்படும் திடீர் மாற்றங்களை அவதானிக்க முடிந்தது. டெல்லி முழுவதுமான ஆட்சிப் பரப்பில் பங்கீட்டுப் பதிவுகள் குறைந்த பட்சம் மாதம் ஒரு முறையாவது பொது மக்களின் பரிசீலனைக்காக வழக்கமாக வைக்கப்படும் என முதலமைச்சர் பரிவரத்தனுக்கு உறுதி அளித்தார். பரிவர்த்தன் மற்றும் ஆதரவாளர்கள் எடுத்த கடும் முயற்சி காரணமாய் ஊழல் குறிப்பிடத்தக்க அளவு குறைந்தது.

ஊடக செயற்பாடுகளை ஊக்குவித்தல்

பலமான ஜனநாயக அமைப்பினுள் ஊடகம் காவல் நாயாக செயற்படுகின்றது. அது சக்தி வாய்ந்தவற்றை ஆழ்ந்து பரிசோதிப்பதோடு தவறான முகாமைத்துவம் மற்றும் ஊழலை அம்பலப்படுத்துகின்றது. கல்வி அறிவற்ற நிலை பரந்து கிடக்குமிடத்து அது தகவல் பரப்புவதற்கான பலம் வாய்ந்த ஊடகமாகும். வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி முக்கிய பரிவர்த்தனை இணைப்பாக விளங்குகின்றது. இலங்கையில் 13 தேசிய பத்திரிகைகளும் 15 உள்ளூர்ப் பத்திரிகைகளும் மேலும் 10 இற்கும் மேற்பட்ட தொலைக்காட்சி சேவைகளும் உள்ளன. எதிர்பாராத விதமாக மக்களைச்

சென்றடையக் கூடிய ஊடகங்களின் வலிமை வெளிப்படைத் தன்மையற்ற அரசாங்கங்களினால் ஓர் அச்சுறுத்தலாகவே கணிக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறான அரசாங்கங்கள் ஊடகங்களின் தனியார் உரிமைகளை ஒழுங்கமைப்புப் படுத்தியுள்ளதோடு செய்தி திரட்டல், புலனாய்வு செய்தல் மற்றும் தகவல் அறிவிக்கும் ஊடகங்களின் செயற்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சிக்கின்றது. மரண அச்சுறுத்தல் கிடைக்கப் பெற்ற பின் 'குறைந்த பட்சம் 20 இலங்கை ஊடகவியலாளர்கள்' நாட்டை விட்டுச் சென்றுள்ளதாக தெரியவந்துள்ளது. அத்தோடு 2006 ஆம் ஆண்டு எல்.டி.டி.ஈ கிளர்ச்சியாளர்களை நசுக்குவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டது முதல் 14 ஊடகவியலாளர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.[61]

ஒரு காலத்தில் சிறப்பாக செயற்பட்ட ஊடகத்துறை இப்போது இலங்கை ஊடகவியலாளர்களுக்கு மிகவும் ஆபத்தான இடமாக பிரபல்யம் பெற்றுள்ளது. உலகெங்குமுள்ள ஊடகவியலாளர்கள் "ஊடகவியலாளர்கள் மீதான யுத்தத்தை நிறுத்தவும்" என இலங்கை அரசைக் கோரியுள்ளனர்.[62] எல்லைகளற்ற ஊடகவியலாளர் அமைப்பு 2009 முதல் அரை ஆண்டில் ஏற்கனவே இரு ஊடகவியலாளர்கள் கொல்லப்பட்டும் மூவர் சிறையிடப்பட்டுள்ளதையும் தெரிவித்துள்ளது. ஊடக சுதந்திரம் பற்றிய உலகளாவிய ஆய்வில் இலங்கை 173 நாடுகள் கொண்ட பட்டியலில் 165 வது நிலையிலேயே உள்ளது.[63]

சட்ட ஒழுங்குபடுத்தல்கள் மூலம் ஊடகம் கறை படிந்து அல்லது அரசாங்கங்கள் அல்லது ஏனைய பலம்வாய்ந்த ஆர்வமுள்ளவர்களிடமுள்ள நம்பத்தகு தகவல்களைப் பெறமுடியாவிடின் அவை, அவற்றின் சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்ய முடியாது. ஊடகவியலாளர்கள் தாம் விசாரணை நடாத்தத் தேடும் அதே மக்களினால் வழங்கப்படும் நம்பிக்கையான ஊடக அறிக்கைகள் மற்றும் சுயமாக முன்வந்து விபரங்களை வழங்குதல் போன்றவற்றில் அல்லது தகவல் கசிவுகள் அல்லது தனது அதிர்ஷ்டத்திலேயே தங்கி நிற்கவேண்டியுள்ளனர். தகவல் பெறும் வழி இல்லாதவிடத்து ஊடகவியலாளர்களின் செய்திகள் உண்மைக்குப் புறம்பானது மேலும் உண்மைக்குப் பதிலாக அரைகுறையானதும் வதந்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதும் என்ற அரசாங்கத்தின் குற்றச்சாட்டுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிடும். ஒரு பலம் வாய்ந்த தகவல் பெறக்கூடிய வழியுடைய ஆட்சியில் ஊடகங்கள் முக்கிய தகவல்களை சரியான முறையில் தேடவும், பெற்றுக் கொள்ளவும் அரசாங்கத்தினதும்,

மக்களினதும் ஆர்வத்திற்கு ஏற்ப தெரிவிக்க முடியும்.

இந்தியாவில் பில்லியன் ரூபாய்கள் பெறுமதி வாய்ந்த தொழில் உத்தரவாதத் திட்டத்தின் குறைகளை அம்பலப்படுத்தல்[64]

ஏழைகளினதும் வறிய, மக்களின் நன்மை கருதிய திட்டங்களைப் பேராசை கொண்ட அரச அதிகாரிகள், மக்கள் பிரதிநிதிகள் மற்றும் ஒப்பந்தக்காரர்கள் தேவையானவர்களிடமிருந்து அறிவு ரீதியாக கொள்ளையடிப்பதற்கு உணவை அடிக்கடி தமக்குச் சாதகமாய் பயன்படுத்துகின்றனர். மகராஷ்டிராவில் அரச தொழில் உத்தரவாதத்தின் கீழ் ஏழைத் தொழிலாளர்களை ஏமாற்றுவதற்கு பொது வேலைகள் திணைக்களத்தினது ஊழல்களை கண்டுபிடிக்கவென இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை புதிய தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டத்தை அண்மையில் உபயோகித்தபோது இது உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. மாநில ஏழைக் குடும்பங்களிலுள்ள ஓர் அங்கத்தினருக்கு குறைந்த பட்சம் 100 நாட்களுக்கான தொழில் வாய்ப்பை உறுதி செய்கின்றது.

உள்ளூர் பாதை நிர்மாண வேலைகளில் ஈடுபட்டதாகக் கருதப்படும் ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கும் பெயர்ப் பட்டியலை இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பெற்றுக்கொண்டது. அப்பதிவுகள் 'பன்டோம்' ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் கொடுத்ததாகக் காட்டப்பட்டுள்ள போதிலும் அவர்களில் பலர் ஊதியம் வழங்கியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திகதிக்கும் பல நாட்கள் முன்பே இறந்தவர்களாவர். இத்திட்டத்தின் உள்ளூர் நிர்வாக முறையில் காணப்படும் வகைகூறல் குறைபாட்டினை இம் மோசடி அம்பலப்படுத்தியது. இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் மூலம் அம்பலப்படுத்தப்பட்ட இது அரசாங்க வட்டாரத்தில் கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியதோடு இவ் வஞ்சகம் பற்றி பூரண விசாரணை நடாத்த உத்தரவிட இதற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்.

ஆனால் இடையூறுகள் தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளன.

ஜனநாயகத்திற்கும் மக்களை மையமாகக் கொண்ட அபிவிருத்திக்கும் வெளிப்படையாய் உள்ள அரசாங்கத்தினது தெளிவான நன்மை இருந்தபோதிலும் பரிசிலனைக்குத் தம்மைத் தயார்படுத்தப் பழக்கப்படாத அதிகாரிகளும், அரசியல்வாதிகளும் மக்களுக்கு தகவல் அறிந்து கொள்ளும் உரிமையை வழங்காமலிருக்க பல நியாயங்களை முன்வைக்கின்றனர். இலங்கையின் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக நிறுவனங்களும் இதிலிருந்து வேறுபட்டதல்ல. ஆனால் அவர்களுடைய எந்தவொரு வாதங்களும் நியாயமானதாகத் தெரியவில்லை.

அபிவிருத்திக் கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் தகவல் அறிந்து கொள்ளும் உரிமையை வழங்குவது தொடர்பான தீர்மானங்களை எடுப்பதற்குத் இடையூறாக இருப்பதாக அதிகாரிகள் வாதிடுகின்றனர். ஏனெனில் நாட்டின் பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல் நீதியான மற்றும் சுதந்திரமான கருத்தாடல்களைக் கட்டுப்படுத்தும், நேர்மையான அறிவுரையைத் தடுக்கும். ஆகவே அரசாங்கத்தின் மென்மையான செயற்பாட்டை ஆழமாகத் தடைசெய்யும் என்கின்றனர். அதிகாரிகள் தீர்மானம் எடுக்கும் பரப்பு, எவ்வாறு பிரமாணங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன, மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றன, ஒப்பந்தங்கள் வழங்கப்படுகின்றது. வரவு-செலவு திட்டம் தயார் செய்யப்படுகின்றது அல்லது பயன்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன, யாருடைய அறிவுரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் அல்லது நிராகரிக்கப்படும் ஆகியன மரபு ரீதியாகவே சார்புள்ளதாக அல்லது அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் உள்ளதாக அமைய வாய்ப்பு உண்டு. இலங்கை அரசாங்கத்தின் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு விதிகள் தகவல் வெளியிடுவதனைத் தடை செய்துள்ள அதேவேளை அரச துறையில் இரகசியம் பேணும் கலாச்சாரம் பதிவுகளை சரியான முறையில் மேற்கொள்ளாத நிர்வாக செயற்பாட்டை உருவாக்கியுள்ளது.

வெளிப்படுத்தக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமல் இப்போக்கினைச் சரிபார்க்கக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லை. இதற்கு எதிரிடையாக வெளியிடப்படக் கூடும் என்ற அச்சம் அரசாங்கத்தின் கொள்கை தீர்மானத்தின் தரத்தை விருத்தி செய்யும். அவுஸ்திரேலியச் சட்டம் மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழுவின் 1995 இன் அறிக்கையொன்று தகவல் சுதந்திரச் சட்டம் தீர்மானங்களை சம்பந்தப்பட்ட காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளவும் கொள்கைத் தீர்மானங்களைப் பதிவு செய்வதற்கும் கொள்கைத் திட்டமிடுபவர்களின் மனநிலையை ஒன்று திரட்டுகின்றது எனக் கண்டுபிடித்துள்ளது. நாம் எடுக்கும் தீர்மானங்களும் செயற்பாடுகளும் பொது மக்களுக்கு ஏற்றது என தீர்மானிக்கப்பட்டு பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்படும் என்ற அறிவுநிலை பொதுத்துறையில் தொடர்ச்சியான ஒழுக்கத்தை அமுல்படுத்துகின்றது.[65] பொதுக் கடமைகளை

பகிரங்கமாகச் செய்யும் போது நேர்மையான அரச அதிகாரிகள் தொந்தரவுகளிலிருந்து காப்பாற்றப்படுவதோடு வெளியிலிருந்து வரும் செல்வாக்கிற்கு ஆளாவது குறையும் என்பதையும் உறுதி செய்கின்றது.

அரசாங்கம் வெளிப்படைத் தன்மையாக இருக்கும் போது அரசாங்க அதிகாரிகள் அல்லது ஏனைய நாடுகளுடனான உணர்வு மிக்க உயர் மட்ட செய்திப் பரிவர்த்தனைகள் பற்றி வெளிப்படுத்தப்படலாம் என அரசாங்கங்கள் ஜாக்கிரதையாக இருக்கக் கூடும். உலக நாடுகளின் முன் தம்மை பலவீனப்படுத்தக்கூடிய தகவல்களை விசேடமாக தேசிய பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட செய்திகள், வெளிநாட்டு உறவுகள் அல்லது நிதி நிறுவனங்களுடனான பேச்சுவார்த்தைகள் பற்றி வெளிப்படுத்துவது பொது நன்மையின் பேரில் ஆகாது என பல அதிகாரிகள் வாதிடுவார்கள். இவ் ஆர்வங்களைப் பாதுகாப்பதில் பெறுமதி இருந்தாலும் அவைகளைப் பேணும் வகையில் தகவல்களை பெறும் சட்டங்களை இலகுவாக இயற்றலாம். ஆளும் கட்சியின் தேர்தல் வெற்றியை பாதிக்கக்கூடிய விமர்சனம் அல்லது அசௌகரியமான வெளிப்படுத்தலிருந்து அதிகாரிகளைப் பாதுகாத்தல் அல்லது அரசாங்கத்தின் தனிப்பட்ட தலைவர்கள் அல்லது அரச அதிகாரிகளுக்கு சங்கடத்தை உண்டு பண்ணுக் கூடியவர்களைப் பாதுகாப்பதனைச் சட்டம் மேற்கொள்ளாது. இது வெளிப்படைத் தன்மைக்கான அரசாங்கத்தின் தடைகள் என்ற உண்மையான அச்சமாகும்.

இரகசிய உரிமையை மீறுதல் அல்லது முக்கிய வர்த்தக ஆர்வங்களை பாதிக்கக் கூடுமென சில சமயங்களில் கவலை தெரிவிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் இச்செய்திப் பரிவர்த்தனைகளில் விசேட மாயைகள் எதுவுமில்லை. உண்மையிலேயே, அரசியல் அல்லது வர்த்தக ரீதியில் 'உணர்வு மிக்கது' என சிபாரிசு செய்யப்படுவது மாத்திரம் பொது மக்களின் பார்வையிலிருந்து ஒரு தகவலை மறைத்து வைப்பதற்குப் போதியதாக இல்லை என பெறும்பாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பிரத்தியேகத்தில் உள்ள இரகசியத்தை விட பொது நலனில் உள்ள வெளிப்படைத்தன்மை மிக நல்லதெனத் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பயங்கரவாதம் மீதான யுத்தம்: தகவல்களுக்கு எதிரான யுத்தமா?

பயங்கரவாதம் மீதான யுத்தம்' ஆரம்பமானதுடன் தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் சட்டங்களை மீண்டும் வரைய வேண்டிய உத்வேக சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆபிவிருத்தி அடைந்த மற்றும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளும் ஒரே வகையில் அரச முகவர் நிலையங்களுக்கு விரிவான

அதிகாரங்களை வழங்கக் கூடிய மிகக் கொடிய பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டங்களை துரிதமாக இயற்றும் வகையில் அல்லது இருக்கக் கூடிய சட்டங்களை வலிமைப்படுத்துவதில் துரிதமாகச் செயற்பட்டன. இதில் முக்கிய அம்சம் யாதெனில் பொதுத் தகவல்களை பெற்றுக்கொள்வதற்கு கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தமையாகும்.

பங்களாதேஷில், அதிகரித்து வரும் போராளிகள் மற்றும் குற்றச் செயல்களை அடக்குவதற்காக புதிய பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டமொன்றை அறிமுகம் செய்யவுள்ளதாக 2005 டிசம்பரில் அரசாங்கம் தெரிவித்தது.[66] எவ்வாறாயினும், இது ஊடகம் மற்றும் பத்திரிகையாளர் மத்தியில் அச்சத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதாவது, இந்த பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டம் ஏற்கனவே அரசியல் தாக்கத்திற்கு இலக்காகியுள்ள பொது தகவலைப் பெற மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வழிமுறையைக் கொண்டுள்ள ஊடகத்தின் செயற்பாடுகளை மேலும் குறைக்க இச்சட்டம் பயன்படுத்தப்படுமென அச்சம் கொண்டுள்ளனர். கனடாவில், பயங்கரவாதம் சம்பந்தப்பட்ட சகல தகவல்களையும் மறைப்பதற்குப் புதிய சட்டம் நீதி அமைச்சருக்கு அதிகாரமளிப்பதோடு தகவல் ஆணையாளரினால் நடாத்தப்படும் விசாரணைகளை ரத்துச் செய்யக் கூடிய அதிகாரமும் அமைச்சருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும் பாதிப்புகளில் இருந்து மக்களைப் பாதுகாக்கும் அவசியம் உண்மையிலேயே எந்தவொரு அரசாங்கத்திற்கும் மற்றும் அல்லது பிரஜைகளுக்கும் முக்கியமானதாகும். ஆனால், சகலவிதமான தகவல் வெளியீடுகளையும் அடக்குவதற்கு பாதுகாப்புச் சட்ட உடன்பாடு வழங்கத் தூண்டுவது ஆழ்ந்த கவலையைத் தரக்கூடியதாகும். தேசங்கள் திறந்த அரசாங்கத்திற்கான அவர்களது உடன்பாட்டில் தொடர்ந்தும் உறுதியாக நிற்பதோடு “பாதுகாப்புக் காரணத்தை” காட்டி அபாயத்தின் முதல் அறிகுறியாக பெரும் இன்னல்களுக்கு மத்தியில் பெற்றுக் கொண்ட உரிமைகளை நீக்குவதற்கு இடமளிக்கக்கூடாது. பயங்கரவாதிகளின் குறிக்கோளை உணர்ந்துகொள்வதற்காக பயங்கரவாதத்தின் அற்ப அச்சுறுத்தல்களுக்கு வழிவிடுவது இப்பயங்கரவாதம் தொடர்ந்தும் இருப்பதற்கு இடமளிப்பதாகவே அமையும்.

தகவல் வெளியிடுவது பற்றிய உணர்வுமிக்க விவாதங்களின் போது அரசாங்கத்தினால் தடுத்து வைத்திருக்கும் ஒரு சிறிய அளவிலான செய்திகள் சம்பந்தமாகவே இது செல்லுபடியாகும். உண்மையிலேயே அரசாங்கத்தினால் வெளியிடாதுள்ள பெருமளவு செய்திகள் வெளியிடப்படுவதனால் உண்மையாக பாதிப்புகள் எதுவும் ஏற்படுவதில்லை. அத்தோடு அவை உணர்வுமிக்க செய்திக் கோட்பாட்டினுள் வருவதுமில்லை. பொதுமக்களால் வேண்டப்படும் பல செய்திகளில் ஒன்றில் தனிப்பட்ட விடயங்கள் அல்லது ஒரு நபருக்கான நலன்புரி உரிமைகள் எவை அரசாங்கக் காப்புறுதித் திட்டம் அவர்களது கொடுப்பனவை எவ்வாறு கணக்கிடுகின்றது உணவில் அதிகப்படியாக எவை அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது ஆகிய பிரச்சினைக்குட்படாத விடயங்களாகும். எச்சந்தர்ப்பமாயினும் சரி, நன்கு வரைவு செய்யப்பட்ட தகவல் வழிக்கான சட்டங்கள் ஒரு சில உணர்வுமிக்க செய்திகளுக்கு விதிவிலக்கு வழங்குவது இன்றியமையாததாகும். சர்ச்சைக்குரிய விடயங்களின் போது பரஸ்பர ஆர்வங்களை சமநிலைப்படுத்துவதற்காக வெளித்தீர்ப்பிற்கு அனுமதி வழங்குகின்றது. உதாரணமாக, ஒரு புதிய யுத்த விமான அணி எங்கு நிறுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதனை அறிவதில் தேசிய ஆர்வம் இல்லாது போயினும் பாதுகாப்புத் திணைக்களம் ஈடுபட்டுள்ளது என்ற காரணத்தைக் காட்டி விமானம் வாங்கப்பட்ட உடன்படிக்கையின் பிரதி மேலும் விமானப்படை ஜெட் வாங்கப்பட்ட விலை, தரகுப் பணம் யாருக்கு வழங்கப்பட்டது? எவ்வளவு? எந்த நிபந்தனை அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டது? என்பவைகளைப் பிரஜைகளுக்கு வழங்காமல் இருப்பதற்கான காரணங்கள் இல்லை.

விசேடமாக இலங்கை போன்ற வளர்முக நாட்டு அதிகாரிகள், உறுதிப்படுத்தப்பட்ட தகவல்களுக்கான பெற்றுக்கொள்வதற்கான வழி இலகுவானது எனவும் அதற்கான உரிய நேரம் வரை காத்திருக்க வேண்டுமெனவும் வாதாடுகின்றனர். இது தகவல் பெறுவதற்கான அடை வழி அபிவிருத்தி மற்றும் ஜனநாயத்திற்கான அடிப்படை முன் நிபந்தனை என்ற உண்மையை உதாசீனம் செய்கின்றது. பண பலமுள்ள நாடுகள் கூட தகவல் பரிமாறல் மற்றும் முகாமைத்துவத்தின் கொள்விலை திறந்த அரசாங்கத்திற்குத் தாண்டமுடியாத தடை என வாதிடுகின்றன. ஆரம்பத்தில் இந்த வாதத்தில் சில யோக்கித் தன்மை இருப்பதாகத் தோன்றிய போதிலும் தனது மக்களுக்கு உணவு வழங்க அடிக்கடி போராடுகின்ற, விசேடமாக அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் இது ஆழமான தவறுகளைக் கொண்டதாகும். ஏனெனில் சரியான முறையில் தரவுகளை வைத்திருப்பது அரசாங்கமொன்றின் அடிப்படைக் கடமையாகும். இரகசிய முறைமையை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் தமது சொந்த பிரசாரங்களுக்காகவும் அரசாங்கங்கள் ஏற்கனவே செலவிட்ட தொகையை இது கவனிக்காமல் விடுகின்றது. உதாரணமாக, 1990 களின் மத்தியில் அவுஸ்திரேலியாவின் பிராந்தியம் ஒன்றான விக்டோரியாவில் அரசாங்கத் திணைக்களங்களினால் அவர்களது சொந்த வெளியீடுகளுக்காக வருடாந்தம்

செலவிடப்படும் 75 மில்லியன் டொலர்களுடன் ஒப்பிடும் போது நாள்தோறும் தகவல்களைப் பெறுவதற்கான தனியார் வியாபாரம் மற்றும் தனிநபர்கள் வழங்கும் இலஞ்சத்தை உதாசீனம் செய்யவும் இயாலாது. அரசாங்கம் திறந்த அரசாங்கமாக அமைக்கப்பட மேற்கொள்ளப்பட்ட செலவீனம் பாரிய வெளிப்படைத் தன்மை காரணமாய் கிடைக்கப் பெற்ற பொருளாதார சமூக நன்மைகளையும் விட அதிகமானதாகும். போதிய தகவல் உள்ள ஆட்சிகள் இருப்பதனை நீண்டகால முதலீடாகும் இவை அவர்களுக்குப் பல கொடுப்பனவுகளை ஏற்படுத்துவது மாத்திரமல்லாமல் பொதுவாக நாட்டிற்கு மேலும் வளங்களை அதிகரிக்கச் செய்யவும் உதவும்.

பண்டைய பழக்கங்கள் கைவிடப்படவில்லை

மாற்றங்களுக்கான தடை புதிதாகத் தகவல் வழங்குவதனை ஓர் உரித்தாகக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நாடுகளுக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல. ஆனால் தகவல் தெரிந்துகொள்ளும் சட்டம் பல தசாப்தங்களாக அரசமைப்பை உள்ள நாடுகளிலும் வலுவாகக் காணப்படுகின்றது. கனடாவின் தகவல் தெரிந்து கொள்ளும் உரிமைச் சட்டத்தை மீளாய்வு செய்கின்ற தகவல் ஆணையாளர் அவர்களது சட்டம் 20 வருடங்களுக்கு மேலாக இருந்தபோதிலும் “தம்மால் தகவல்களை கட்டுப்படுத்தப்பட்ட காலகட்டம் தொடர்பாக அதிகாரிகள் மீண்டும் பெறவேண்டுமென்ற பேரவா நெடுநாளாகவே அரச அதிகாரிகளிடையே இருந்தது. இச்சட்டத்தைப் பலவீனப்படுத்தும் போராட்டத்தை அதிகாரிகள் கைவிடவில்லை ஆனால் இச்சட்டத்தை மீள வரைவு செய்வதே அவர்களுக்குள்ள பயனுள்ள தந்திரோபாயம் என்பதனை அவர்கள் உணர்ந்தனர்.[69] அப்படிப்பட்ட தந்திரோபாயம் இச்சட்டத்தினை மீள் வரைபு செய்யும் அரசாங்கத்தின் திட்டம் பற்றி கவலை தெரிவித்து பாராளுமன்றத்திற்கு விசேட அறிக்கை ஒன்றை தகவல் ஆணையாளர் சமர்ப்பித்தார்.

அறிவு என்பது ஒரு சிலரின் தனி உரிமையில் வைத்திருக்க முடியாத பெறுமதிவாய்ந்த ஓர் பொது உடைமைப் பொருளாகும். தகவல் பரிமாற்று யுகத்தில் தொழில் நுட்பம், அறிவு முறைகளை இலகுவில் பெறவுள்ள வழிமுறைகள் உள்ளிட்ட ஒருங்கிணைப்பில், தகவல்களை தெரிந்து கொள்வதற்கான உத்தரவாதம் ஆகியன ஆட்சிமுறையை முழுமையாக மாற்றியமைப்பதற்கு முன்னெப்போதும் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களை வழங்குகின்றது. நியாயமாகப் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட மற்றும் சகலரினதும் சிறந்த அனுகூலத்திற்காக முகாமைத்துவம் செய்யப்பட்ட தகவல்

அபிவிருத்தி மற்றும் ஜனநாயகத்திற்குக் குறுகிய வழியொன்றைக் காட்டுகின்றது. இதற்கான வழிமுறைகள் உள்ளன. ஆனால் அதற்கான விருப்பம் இல்லாதது பரிதாபமானதாகும். இந்நிலை மாற வேண்டும்.

எஸ்.பி. குப்தாவுக்கு எதிராக இந்திய ஜனாதிபதி மற்றும் ஏனையோர் 1981[70]

இந்தியாவில் உள்ள பல சட்டத்தரணிகள் ஒன்றிணைந்து தாக்கல் செய்யப்பட்ட நீதிபதிகளின் இடமாற்றம் மற்றும் மேல் நீதிமன்றத்திற்கு மேலதிக நீதிபதிகளை நியமிக்கும் இரட்டை விடயங்கள் பற்றிய ஆணை கோரும் விண்ணப்பம் பற்றித் தீர்மானிக்கையில் உயர் நீதிமன்றம் பிரஜைகள் தகவல் தெரிந்து கொள்ளும் உரித்துரிமையின் விழுமியங்களை மீள் வலியுறுத்தியுள்ளது.

1981 இல் இந்தியாவின் அன்றைய சட்டத்துறை அமைச்சு அரச மீள் ஏற்பாட்டு ஆணைக்குழு அப்போதைய சட்ட ஆணைக்குழு மற்றும் பல சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் சிபாரிசில் செயற்பட்டு பல மேல் நீதிமன்றங்களின் பிரதம நீதியரசர்களுக்கு மேல் நீதிமன்றங்களுக்கு நேரடியாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் தவிர்ந்த ஏனைய இடமாற்றங்களை சரியெனக் கருதி சுற்றுநிருபம் ஒன்றை வெளியிட்டது.

மேல் நீதிமன்றங்களில் “குறுகிய வட்டத் தன்மையால் வளர்க்கப்பட்ட குலம், இன பந்துக்கள் மற்றும் ஏனைய உள்ளூர்த் தொடர்பு மற்றும் சேர்க்கைகள்” ஆகியவற்றை ஒழிக்கும் வகையில் இந்த இடமாற்றக் கொள்கை வகுக்கப்பட்டிருந்தது. பொதுநலன் கருதிய வழக்குகளைப் பல சட்டத்தரணிகள் இந்த சுற்றுநிருபம் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தில் தலையிடுவதாகக் கூறி வழக்குத் தாக்கல் செய்தனர். மூன்று மேலதிக நீதிபதிகளை குறுகிய கால அடிப்படையில் மீள் நியமனம் செய்வதனை எதிர்த்து சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி வி.எம். டாகுந்தே இதே காலத்தில் டெல்லி மேல் நீதிமன்றில் வழக்குத் தாக்கல் செய்தார். சட்டத்துறையின் சுற்றுநிருபத்தையும் அவர் எதிர்த்தார். மேலதிக நீதிபதிகளை நியமிப்பது சம்பந்தமாக சட்டத்துறை அமைச்சர், டெல்லி மேல் நீதிமன்ற பிரதம நீதிபதி மற்றும் இந்திய பிரதம நீதியரசர் ஆகியவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த கடிதத் தொடர்புகளைக் கோருமாறு வாதிகள் உயர் நீதிமன்றத்தைக் கோரினர். இந்த ஆவணங்கள் மீதான அரசாங்கத்தின் மேலாதிக்கம் பற்றி

சொலிஸிட்டர் ஜெனரல் உரிமை கோரியதோடு இவைகளை வெளியிடுவதற்கு எதிராகவும் வாதாடினார். ஏனெனில் குறித்த ஆவணங்கள் அமைச்சர்கள் குழுவினால் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்ட அறிவுரையின் ஒரு பகுதி என்றும் எனவே இந்திய அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 74 (2) இன் 71 இன் படி அவற்றைப் பார்வையிட அல்லது வெளியிடுவதிலிருந்து நீதிமன்றத்துக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை. மேலும் குறித்த ஆவணங்கள் இந்தியச் சாட்சிச் சட்டத்தின் 72 இன் பிரிவு 123 இன் கீழ் வெளியிடுவதிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் அவற்றை வெளியிடுவது பொது நலனைப் பாதிக்கும் என்றும் வாதாடினர்.

முதல் வாதத்தை நீதிமன்றம் நிராகரித்ததோடு பிரதம நீதியரசருடனான கடிதத் தொடர்புகள் அமைச்சரவைக் கவுன்சிலினால் வழங்கப்பட்ட அறிவுரை என குறிப்பிடப்பட்டாலும் அந்த ஆவணங்கள் அறிவுரையின் பகுதியாக அமைவதில்லை எனத் தெரிவித்தது. உறுப்புரை 74 (2) இன் கீழ் காணப்படும் சிறப்பியல் பாதுகாப்பு கவுன்ஸிலினால் வழங்கப்பட்ட விசேட அறிவுரைகளுக்கு மாத்திரமே உண்டு ஆனால் அவ்வாறான சிறப்பியல்புகளை அது வழங்கப்பட்ட அடிப்படையின் ஆவணங்களுக்காக உரிமை கோர முடியாது எனத் தெரிவித்தது.

1950 இல் இந்தியாவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஜனநாயக ஆட்சி முறையைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கருத்துத் தெரிவித்தது.

ஜனநாயகத்தை வாழ்க்கை முறையாக ஏற்றுக்கொள்ள ஓர் சமூகம் தேர்ந்தெடுக்கும் போது தமது அரசாங்கம் என்ன செய்கின்றது என்பதை பிரஜைகள் அறிந்திருக்க வேண்டியது ஆரம்ப அடிப்படையாகும். யாரால் மற்றும் எந்த ஆட்சியால் நாம் ஆளப்பட வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கும் உரிமை பிரஜைகளுக்கு உள்ளது. தம் சார்பாக ஆளுபவர்கள் அவர்களது நடவடிக்கைகள் சம்பந்தத்தில் பொறுப்பு கூற வேண்டுமெனக் கேட்பதற்கு பிரஜைகளுக்கு உரிமை உண்டு. பொறுப்பு கூறாமல் எந்தவொரு ஜனநாயக அரசாங்கமும் உயிர் வாழ முடியாது பொறுப்புகூறலின் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அடிப்படை யாதெனில் மக்கள் அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள் பற்றித் தகவல் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதாகும். அரசாங்கம் எவ்வாறு செயற்படுகின்றது என்பது பற்றி மக்கள் அறிந்திருந்தால் மாத்திரமே ஜனநாயகம் அவர்களுக்கு வழங்குகின்ற மற்றும் ஜனநாயத்தை உண்மையாக பயனுள்ள பங்குபற்றல்

ஜனநாயகமாக மாற்றுவதற்காக அவர்களது பங்களிப்பை நிறைவேற்ற முடியும்.[73]

பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தை பெரும் பங்களிப்புடன் ஜனநாயகம் குறித்து ஆழமாக நோக்கும் போக்கை கவனத்தில் கொண்டு கீழ் கண்டவாறு நீதிமன்றம் சுய ஆய்வை வெளியிட்டுள்ளது.

"அரசாங்கத்தில் வெளிப்படைத் தன்மைக்கான கேள்வி கொள்கையளவில் இரண்டு காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தம்மை ஆள்பவர்களைத் தெரிவு செய்வதற்காக மக்கள் வெறுமனே தமது வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்தல், வாக்கை அளித்ததும் அரசாங்கத்தில் எந்த ஆர்வமும் செலுத்தாமல் உயிரோட்டமின்றி பின்வாங்குவது ஜனநாயகம் அல்ல என்பது தற்போது பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஜனநாயகம் அறநிலை திருப்தி மற்றும் அதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலை தொடர்ச்சியாகவும் கண்டிப்பாகவும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பது இன்று உள்ள பொது நிலைப்பாடாகும். இதன் அர்த்தம் ஏனையவைகள் அடங்கலாக மக்கள் புத்திக் கூர்மையாக மற்றும் தெரிவு செய்யப்பட்ட அடிப்படையில் வாக்கினை மாத்திரம் அளிக்கக் கூடாது. மாறாக அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கை மற்றும் பொதுக் கொள்கைகளின் யோக்கியதை பற்றியும் தமது உறுதியான தீர்ப்பினைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அப்படியாயின் ஜனநாயகம் என்பது வாக்களிக்கும் தனிமையான ஒரு வெறும் பயிற்சியாக மாத்திரம் வழங்காது. ஆனால், அது அரசாங்கத்தின் தொடர் செயற்பாடாகவும் வழக்கமும், மனப்பாங்குமாகும். ஆனால் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் பற்றி தகவல்களுக்குப் பூரண அடைவழி இருக்கும் திறந்த மனப்பான்மையுள்ள அரசாங்கம் ஒன்று இருந்தால் மாத்திரமே மக்களின் இம்முக்கிய பங்களிப்பினை மேற்கொள்ள முடியும்.[74]

திறந்த அரசாங்க தத்துவத்துடன் இரகசியம் பேணும் பழக்கத்தை நீதிமன்றம் கண்டித்தது. பின்வருமாறு கருத்துக் கூறியது.

அரசாங்கத்தினது ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் பொது நலன் கொண்டு இயங்க வேண்டுமென்பது சந்தேகமற்றதாகும். ஆனாலும் குறிப்பிடத்தக்க

அளவு இல்லாவிடினும் அரசாங்க நடிவடிக்கைகள் பொது நலனுக்காகவல்லாது தனிப்பட்ட நன்மை கருதி அல்லது ஏனைய வெளி கரிசணைகளுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் சந்தர்ப்பங்களையும் நாம் காண்கின்றோம். சில வேளைகளில் அரசாங்க நடவடிக்கைகள் அரசியல் மற்றும் ஏனைய உள்ளெண்ணம் மற்றும் அழுத்தங்களைக் கொண்டு செல்வாக்கிடப்படுகின்றது. சில சமயங்களில் தகாத முறையான சந்தர்ப்பங்கள் அல்லது நிறைவேற்றுனர் சார்பில் ஏற்படும் அதிகாரத் துஷ்பிரயோகங்களும் காணப்படுகின்றன. தற்போது அரசாங்க நடவடிக்கைகளில் இரகசியம் பேணப்பட வேண்டுமெனில் மற்றும் அரசாங்க செயற்பாடுகள் மக்கள் பரிசீலனையிலிருந்து மறைத்து வைக்கப்பட வேண்டுமெனில் அது அடக்குமுறை, ஊழல் மற்றும் தவறான உபயோகம் அல்லது அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் பொது மக்களுக்கு பொறுப்பு கூறல் ஏதுமின்றி இரகசியம் என்ற ரீதியில் மூடி மறைக்கப்படும். ஆனால் மக்கள் தகவல் பெற்றககூடிய வழிகளுடனான திறந்த அரசாங்கம் ஒன்று இருந்தால் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் பற்றி பெருமளவில் வெளிப்படுத்தப்படும். அத்தோடு சிறந்த மற்றும் மிகவும் திறமையான நிர்வாகம் ஒன்றினை மக்களுக்கு உறுதி செய்வதற்கு அது உதவும். பொதுமக்கள் உற்று நோக்குதலுக்கு மற்றும் பரிசீலனைக்காக வெளிப்படுத்துதல் சிறந்த மற்றும் ஆரோக்கியமான நிர்வாகமொன்றை ஏற்படுத்த உறுதியான வழிமுறை என்பதில் சந்தேகம் இருக்கலாம். வெளிப்படையான அரசாங்கம் நேர்மையான ஓர் அரசாங்கம் என உண்மையாகவே கூறப்பட்டுள்ளது. மற்றும் அரசியல், நிர்வாக, நீதி நெறி தவறுதல் மற்றும் திறமையின்மை ஆகியவற்றிற்கு எதிரான சக்தி வாய்ந்த பாதுகாவலும் ஆகும்.[75]

ஒவ்வொரு பொது வேலைகளினதும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கை பற்றியும் அறிந்து கொள்ளும் உரிமை ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் இருக்கின்றது என்ற முன்னைய தீர்ப்பினை நீதிமன்றம் மீண்டும் வலியுறுத்தியது. இவ்வுரிமை அரசியல் யாப்பில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள பேச்சுச் சுதந்திரம் மற்றும் கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரத்தில் இக்கருத்து உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தது.[76]

ஒவ்வொரு மிதவாத ஜனநாயகமும் அபிவிருத்தியாக்குகின்ற எமது நாடும் விலக்களிக்கப்படாத திறந்த சமூகமொன்றின் புதிய கலாசாரமாகும். திறந்த அரசாங்கக் கொள்கை என்பது தகவல் அறியும் உரிமையிலிருந்து நேரடியாக வருவதாகும். இது உறுப்புரை 19 (1) (a)

உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள பேச்சுச் சுதந்திரம் மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்தில் தொக்கி நிற்கின்றது. ஆகவே அரசாங்க நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக தகவல் வெளியிடுவது சட்டமாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் பொது நன்மை மிகவும் கண்டிப்பாக கேட்குமிடத்து மாத்திரமே இரகசியம் ஓர் விதிவிலக்காக நியாயப்படுத்தப்பட வேண்டும்.[77]

இந்திய சாட்சிச் சட்டத்தின் கீழ் பிரசுரிக்கப்படாத கடிதத் தொடர்புகளை வெளியிடுவதிலிருந்து சிறப்புரிமையை அரசாங்கம் கோரிய போது நீதிமன்றம் நிராகரித்து கீழ்வரும் காரணங்களை வழங்கியது.

பொது நன்மை கருதி சில உத்தியோபூர்வமற்ற ஆவணங்களை வெளியிடுவதிலிருந்தும் விலக்குரிமை கோரி திணைக்களத் தலைவர் அல்லது ஒரு அமைச்சர் கூட வாக்குமூலம் தாக்கல் செய்த போதிலும் ஆவணங்களைக் கோரி பரீட்சிக்கும் எஞ்சிய அதிகாரம் நீதிமன்றத்திற்கு உள்ளது என்பது உரியமுறையில் பதிவாகியுள்ளது. அமைச்சர் வழங்கிய அல்லது திணைக்களத் தலைவரின் வாக்குமூலத்தினால் நீதிமன்றம் கட்டுப்படவில்லை. பிரசுரிக்கப்படாத உத்தியோகபூர்வ அறிக்கையை வெளியிடுவது தேசத்திற்கு அல்லது அரசாங்க சேவைக்குத் தீங்கு விளைவிக்குமா என்பது பற்றி தீர்ப்புக் கூற சம்பந்தப்பட்ட திணைக்களத் தலைவர் தகுதி பெற்றிருந்தாலும் பொது நன்மை கருதியது எது? எனத் தீர்மானிக்கும் தகுதி அவருக்கு இல்லை. ஏனெனில் அது நீதி மன்றத்திற்குரிய வேலையாகும். ஆவணங்களை பகிரங்கமாக வெளியிடுவதா? இல்லையா? எனத் தீர்மானிப்பதற்கு முன் அநீதியின் அபாயத்திற்கு எதிராக அரசு அல்லது பொதுச் சேவைக்கு ஏற்படும் தீங்கினை சமநிலைப்படுத்தும் அதிகாரத்தை நீதிமன்றம் தக்க வைத்துள்ளது.

உறுப்புரை 123 இன் கீழ் ஆவணம் ஒன்று வெளியிடப்படுவதற்கு எதிர்ப்பு ஒன்று எழும்போது நீதிமன்றத் தீர்மானத்திற்கு இரண்டு கேள்விகள் எழுகின்றன. ஆவணம் அரச விடயங்களுடன் சம்பந்தப்படுகின்றனவா? அல்லது வெளிப்படுத்தல் நீதிமன்றத்தின் முன்னுள்ள சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு பொது நன்மைக்கு பாதகத்தை ஏற்படுத்துமா? என்பதாகும். நீதிமன்றம் பொது நன்மையின் இரண்டு போட்டி முனைகளையம் சமநிலைப்படுத்தி இரண்டு கேள்விகள் மீதும் அதன் தீர்மானத்திற்குச் செல்லும். ஏனெனில் ஆவணம் அரச விடயத்துடன் சம்பந்தமுள்ளதாகும். அதன் வெளிப்பாடு அரசின் ஆர்வத்தில் அல்லது அரசாங்க சேவையின் உரிய செயற்பாட்டில்

சில பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும். மற்றொரு வகையில் அத்தகவல் வெளியிடப்படவில்லையெனில் அது ஒரு ஆவணத்தை நீதிமன்றத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி வைப்பதன் மூலம் நீதி நிர்வாகத்தை தவிடுபொடியாக்கிவிடும். பொது நன்மை ஒன்றோடு ஒன்று மோதும் இரண்டு நிலைகள் உள்ளன. அவற்றுள் எது முன்னிற்கிற்கின்றது என நீதிமன்றம் தீர்மானிக்க வேண்டும்.[79]

ஆவணத்தை வெளியிடுவது வெளியிடாமல் இருப்பதைவிட பொது நன்மைக்குக் குந்தகம் ஏற்படுத்துமென நீதிமன்றம் முடிவுக்கு வருமாயின் நீதிமன்றம் எதிர்ப்பை ஏற்றுக் கொண்டு ஆவணத்தை வெளியிடுவதனை அனுமதிக்காது. ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று மோதும் பொது நன்மையின் இரு நிலைகளுக்கிடையே சமநிலையை நீதிமன்றம் உணர்ந்தால் ஆவணங்களின் உள்ளடக்கம் எவ்வாறாயினும் பாதுகாக்கப்பட்ட ஆவணத் தொகுதிக்குச் சொந்தம் என்ற அடிப்படையில் எதிர்ப்பு எழுப்பப்பட்டால் ஆவணத்தை வெளியிடுமாறு நீதிமன்றம் உத்தரவிடும். பொது நன்மையின் இந்நிலைப்பாட்டை நீதிமன்றமே நிறைவேற்ற வேண்டும். ஏனெனில் ஆவணங்கள் அப்படிப்பட்ட வகுப்பினருக்குச் சொந்தமாயினும் பூரண விதிவிலக்குக் கிடையாது.[80]

அரசாங்கமும் பங்காளியாகவுள்ள வழக்கொன்றில் ஆவணம் வெளியிடப்பட வேண்டுமென எதிர்த் தரப்பு கோருமாயின் ஆவணத்தை தடுத்து நிறுத்துவதற்கான தீர்ப்புக்கு இடமுண்டு. அப்படி வெளியிடுவது திணைக்களத் தலைவரை அத்திணைக்களத்தையோ அல்லது அமைச்சரையோ அல்லது அரசாங்கத்தைக் கூட பாதிக்கும் அல்லது அது பொது எதிர்ப்பை கிளப்பக் கூடும் அல்லது சட்டமன்றத்தில் அல்லது ஊடகங்களில் கண்டனத்தை ஏற்படுத்தும் எனும் உணர்த்தலில் செல்வாக்குச் செலுத்தும். ஆனால் ஆவணம் வெளியிடப்பட வேண்டுமா, இல்லையா? என்ற தீர்மானத்திற்கு வருகையில் இவ்வாறான கரிசனைகளை முற்றாகத் தள்ளி வைத்தல் அத்தியவசியமாகும்.

அத்தோடு ஆவணத்தின் பயன், அதனை வெளியிடுவதன் மூலம் அதன் பாதுகாப்பிற்காகச் செயற்படும் அரசை அது பாதிக்குமா? என்பது ஆவணம் வெளியிடப்படுவதற்கு எதிராக விதிவிலக்கு கோருவதுடன் சம்பந்தப்படக் கூடாது. இருக்க வேண்டிய ஏக மற்றும் ஒரே கரிசனை ஆவணத்தை

வெளியிடுவது. நீதிமன்றத்தின் முன் உள்ள சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு பொது நன்மைக்குப் பாதகமாயிருக்குமா என்பது மாத்திரமேயாகும்.”

இந்தத் தீர்ப்பில் உள்ளடங்கியுள்ளபடி மேலதிக நீதிபதிகளை நியமித்தல் மற்றும் இடமாற்றம் செய்தல் உயர் நீதிமன்றத்தின் ஒன்பது பேர் அடங்கிய குழுவினால் நிராகரிக்கப்பட்டதாகக் கருதுவதாகும்.[80] எவ்வாறாயினும் நீதி மன்றத் தீர்ப்பு வெளிப்படையான அரசாங்கத்தினது பெறுமதி மற்றும் முக்கியத்துவம் மற்றும் பங்கு கொள்ளும் ஜனநாயகத்தில் தகவலுக்கான மக்கள் உரிமையின் தீர்க்கமான பங்களிப்பு ஆகியன இந்திய உயர்நீதிமன்றம் மற்றும் மேல் நீதி மன்றங்களினது தீர்மானங்களில் பல முறை மீள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

NOTES:

1 Annan, K. (1997) Address to the World Bank conference "Global Knowledge '97", Toronto, Canada, on June 22: http://www.ctcnet.org/kannan.html as on 21 August, 2009.

2 Article II.2.xvi, SAARC Social Charter, website of SAARC Secretariat, http://www.saarc-sec.org/main.php?id=13 : as on 21 August, 2009.

3 http://www.freedominfo.org/news/2003.htm as on 21 August, 2009.

4 Justice KK Mathew in State of UP v Raj Narain, AIR 1975 SC 865. See also: Indian Express Newspapers (Bombay) Pvt Ltd v India, (1985) 1 SCC 641; Reliance Petrochemicals Ltd v Proprietors of Indian Express Newspapers Bombay Pvt Ltd, AIR (1989) SC 190; Union of India v. Assn. for Democratic Reforms, (2002) 5 SCC 294, 313.

5 International Commission of Jurists (Kenya), “The State of Freedom of Information in Kenya”, cited in Wamalwa Muragori, B. & Chesoni, A. (2003) “The need and value of access to information”, CHRI unpublished, p. 45.

6 Hon Mer. Justice A. R. Gubbay, assisted by Crozier, B. D. and Reid Rowland, J. R (2003), “The Right to Information in Zimbabwe”, CHRI unpublished, p.2.

7 Pinto-Jayawardena, K. (2005), “Right to Information in Sri Lanka-Critical Scrutiny of Existing Laws and Proposed Law Reform”, Country Paper presented at the Conference on Right to Information- National and Regional Perspectives¸Manusher Jonno, Dhaka, p.7: http://www.humanrightsinitiative.org/programs/ai/rti/international/laws_papers/srilanka/conf_paper_rti_natl_regl_perspectives_manusher_jonno.pdf as on 21 August , 2009. 8 Ibid. p. 3

9 Perera, S (2009) “Sri Lanka revives draconian law to gag media”, World Socialist Website: http://www.wsws.org/articles/2009/jul2009/sril-j01.shtml as on 21 August, 2009.

10 For example, See Gazette Notification CF 1/64 dated 29 October, 2007: http://www.tamilnet.com/art.html?catid=13&artid=23639 as on 21 August, 2009.

11 UN General Assembly, (1946) Resolution 59(1), 65th Plenary Meeting, December 14.

12Emphasis added

13 United Nations Treaty Collection, Databases: http://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=IV-4&chapter=4&lang=en as on 21 August, 2009.

14 Article 19, Commonwealth Human Rights Initiative, Centre for Policy Alternatives, Human Rights Commission of Pakistan, (2001) Global Trends on the Right to Information: A Survey of South Asia, p.123.

15 Transparency International-Sri Lanka (2005) “Preventing Corruption in Post-tsunami Relief and Reconstruction Operations: Lessons and Implications for Sri Lanka”: http://www.tisrilanka.org/?p=190 as on 21 August, 2009.

16 Ontario Court (General Division), Jane Doe v. Board of Commissioners of Police for the Municipality of Metropolitan Toronto et al., Court File No. 87-CQ-21670, Judgment July 3, 1998 cited in Roberts, A. (2003) “Challenges to the right to information”, CHRI unpublished, p.1.

17 Kejriwal, A. (2003) “More stories of Parivartan”, India Together, April 2003: http://indiatogether.org/2003/apr/gov-rtidelhi.htm as on 21 August, 2009.

18 See Chapter 2 for a detailed discussion of the parameters of effective access to information legislation.

19 Visuvalingam and Others v Liyanage, (1984) 2 Sri LR 123, 132 cited in Pinto-Jayawardena K (2005), op. cit., p. 5.

20 Fernando v Sri Lanka Broadcasting Corporation and Others, (1996) Sri LR 157 cited in Pinto-Jayawardena K (2008) “Background Paper on the Colombo Declaration on Media Freedom and Social Responsibility – 1998”, commissioned by the Editors’ Guild of Sri Lanka, Sri Lanka Press Institute, p.6: http://www.slpi.lk/downloads/documents/Background%20paper%20on%20media%20Law%20Refrom%20re%20the%20Colombo%20Declaration.pdf as on 21 August, 2009.

21 In Re The Broadcasting Authority Bill, S.D. No 1/97 – 15/97, delivered on 5 May, 1997 cited in Pinto-Jayawardena K (2008), op. cit.

22 Envrionmental Foundation Ltd. V Urban Development Authority of Sri Lanka and Others, (SC (FR) Application 47/2004, SCM 28.11.2005, cited in Pinto-Jayawardena K (2009), ‘Collapsing Bridges, Collapsing Trust’, The Sunday Times, 02, August: http://sundaytimes.lk/090802/Columns/focus.html as on 21 August, 2009.

23 Pinto-Jayawardena (2008), op.cit., p.3ff.

24 Communiqué, (1980) Issued by the Commonwealth Law Ministers, Barbados.

25 Communiqué, (1999) Issued by the Meeting of Commonwealth Law Ministers, Trinidad and Tobago.

26 Ibid., Annex 1.

27 Freedom of Information Act, Annex to Commonwealth Secretariat Document LMM(02)6, September 2002.

28 See Chapter 2 for a detailed discussion.

29 Lewis, D. (2003) “The Need and Value of Access to Information from Non-State Agencies”, CHRI unpublished, p.9.

30 The Right to Information Act 2005 (India), s. 2(f).

31 Section 2(a)(8), Right to Information Act, 2064 B.S. (2007 A.D.): http://www.nic.gov.np/download/rti_act_eng_official.pdf as on 21 August, 2009.

32 Section 2(kha)(u), Right to Information Act, 2009: http://www.humanrightsinitiative.org/programs/ai/rti/international/laws_papers/bangladesh/bangladesh_rti_act_2009.pdf as on 21 August, 2009. For an unofficial translation of the Act please visit: http://www.humanrightsinitiative.org/programs/ai/rti/international/laws_papers/bangladesh/unofficial_english_version_of_bangladesh_rti_act.pdf as on 17 August 2009.

33 Pinto-Jayawardena, K (2008), op. cit., p. 15.

34 Law Commission of Sri Lanka (2003), Report of the Law Commission on the Draft Freedom of Information Bill : http://www.lawcomdept.gov.lk/info/index.asp?xp=723&xi=808 as on 21 August, 2009.

35 Data compiled by Roger Vleugels via FIOadvocates listserve as at 22 September 2008.

36 Joint Declaration by the UN Special Rapporteur, Organisation of Security and Co-operation in Europe Representative on 37 Declaration (1991), Commonwealth Harare Declaration, Issued by Commonwealth Heads of Government, Zimbabwe, 20 October 1991: Freedom of the Media, and Organisation of American States Special Rapporteur on Freedom of Expression, adopted 26 November 1999, UN Doc. E/CN.4/2000/63, 18 January 2000, Annex 1. http://www.thecommonwealth.org/shared_asp_files/GFSR.asp?NodeID=141095 38 Daruwala, M., Mohapatra, B. & Nayak, V. (2003) The Right to Know: A Voter's Guide, CHRI and VANI, New Delhi, p.33

39 Commonwealth Foundation (1999) Citizens and Governance: Civil Society in the New Millennium, pp. 38-39, http://www.commonwealthfoundation.com/uploads/documents/cg_global_synthesis.pdf as on 21 August 2009.

40 This story is based on Deshmukh, S. (2004) Cop Out Politics!, Times News Network, 1 May 2004 and Choudhury, C. (2004) Policing Mumbai's Police: A Gandhi Shows The Way, The Indian Express, 28 September 2004.

41 Commonwealth Heads of Government Meeting (2002) The Commonwealth in the 21st Century: Continuity and Renewal, Declaration 02/19, Coolum Australia, March 5: http://www.humanrightsinitiative.org/cwhr/decdoc/coolum.htm as on 21August, 2009.

42 Commonwealth Heads of Government Meeting (2007) Kampala Declaration on Transforming Societies to Achieve Political Economic and Human Development, Kampala, Uganda, 25 November: http://www.thecommonwealth.org/document/181889/34293/35468/173179/kampala_declaration.htm as on 21 August,2009.

43 Cox, W. (2001) The Role of the Commonwealth in Poverty Reduction, address given at the Conference on Human Rights and the Alleviation of Poverty, Wilton Park, London.

44 Information provided by the website of the Commonwealth: http://www.thecommonwealth.org/Internal/190683/190817/our_challenges/ as on 21 August 2009.

45 UNDP (2003) Human Development Report 2003, Oxford University Press, New Delhi, p.6.

46 Globalization Challenge Initiative, (2000) 'Who Governs Low Income Countries: An Interview with Charles Abugre on the Ghana Poverty Reduction Strategy Initiative', IMF and World Bank News and Notices, Fall: http://www.africaaction.org/docs00/wb0010.htm 47 UNDP, (2008) Human Development Report 2005, Oxford University Press, New Delhi, p.230: http://hdr.undp.org/en/media/HDR_20072008_EN_Complete.pdf as on 21 August 2009.

48 http://www.adb.org/Documents/Fact_Sheets/SRI.pdf as on 21 August, 2009..

49 World Bank, (2005) Bangladesh at a Glance, see http://devdata.worldbank.org/AAG/bgd_aag.pdf

50 http://www.adb.org/Documents/Fact_Sheets/SRI.pdf as on 21 August, 2009.

51 Report of the Committee on the Elimination of Discrimination Against Women (2002) http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/375/46/PDF/N0237546.pdf?OpenElement as on 21 August,2009.

52 World Bank (2003), World Development Report 2004: Making Services Work for Poor People, Washington, pp. 62-63 & 185.

53 Transparency International (2008) Corruption Perception Index 2008: http://www.transparency.org/news_room/in_focus/2008/cpi2008/cpi_2008_table as on 21 August, 2009.

54 Transparency International (2007) Global Corruption Report 2007: http://www.transparency.org/publications/gcr/gcr_2007#7 as on 21 August, 2009.

55 Elhawary, S. and Heir, A (2008) Beneficiary Perceptions of Corruption in Humanitarian Assistance: A Sri Lanka Case Study www.transparency.org/content/download/36110/567160, Humanitarian Policy Group, as on 21 August, 2009.

56 Ibid. p. 9.

57 Transparency International (2008) Corruption Perception Index 2008: http://www.transparency.org/news_room/in_focus/2008/cpi2008/cpi_2008_table as on 21 August, 2009.

58 Ibid. See also Transparency International, (1998) "Press Release: Eight out of ten "clean" countries have effective freedom of information", http://www.transparency.org/pressreleases_archive/1998/1998.12.03.ford.html as on 21 August, 2009.

59 Organisation for Economic Cooperation and Development "ADB/OECD Anti-Corruption Initiative for Asia-Pacific welcomes Sri Lanka and Macao, China as 26th and 27th full members", http://www.oecd.org/document/23/0,3343,en_2649_34857_36721495_1_1_1_1,00.html as on 21 August 2009.

60 Source: Arvind Kejriwal, Parivartan (2005)

61 Philp, C., (2009) "Press freedom campaigner beaten as Sri Lanka tries to silence the media" Times Online http://www.timesonline.co.uk/tol/news/world/asia/article6410765.ece as on 21 August, 2009.

62 International Freedom of Expression exchange, 3 June 2009, "Thirty IFEX members call on government to protect journalists and end impunity" http://www.ifex.org/sri_lanka/2009/06/03/ja_gm/ as on 21 August,2009.

63 Reporters Without Borders, (2009) http://www.rsf.org/en-rapport79-Sri_Lanka.html as on 21 August, 2009.

64 Chitrangada Choudhury Employment Guarantee Sabotage India Express, 11 January 2006 65 Australian Law Reform Commission, (1995) Open Government: A Review of the Federal Freedom of Information Act 1982, ALRC 77, p.16, http://www.austlii.edu.au/au/other/alrc/publications/reports/77/ as on 21 August, 2009.

66 BBC (2005), Bangladesh Plans Anti-Terror Law, 21 December 2005: http://news.bbc.co.uk/2/hi/south_asia/4547874.stm.

67 International Civil Liberties Monitoring Group, (2003) Anti-Terrorism Act (Bill C-36): In the Shadow of the Law, a report prepared in response to Justice Canada's 1st Annual Report on the Application of the Anti-Terrorism Act (Bill C-36): http://www.hku.hk/ccpl/pub/conferences/documents/14062003b-iclmg.doc

68 Ricketson, M. (2002) "Keeping the lid on information", The Age, 28 November 2002, www.theage.com.au/articles/2002/11/27/1038386201001.html as on 21 August, 2009.

69 Reid, J. (2003) Annual Report: Information Commissioner 2002-2003, Ministry of Public Works and Government Services, Canada, p.12. 70 AIR 1982 SC149

71 Article 74 reads as follows: "74. (1) There shall be a Council of Ministers with the Prime Minister at the head to aid and advise the President who shall, in the exercise of his functions, act in accordance with such advice:

Provided that the President may require the Council of Ministers to reconsider such advice, either generally or otherwise, and the President shall act in accordance with the advice tendered after such reconsideration.

(2) The question whether any, and if so what, advice was tendered by Ministers to the President shall not be inquired into in any court."

72 Section 123 reads as follows:

"123. Evidence as to affairs of State.– No one shall be permitted to give any evidence derived from unpublished official records relating to any affairs of State, except with the permission of the officer at the head of the department concerned, who shall give or withhold such permission as he thinks fit."

73 Para 63.

74 Para 64.

75 Para 65.

76 State of Uttar Pradesh v Raj Narain, AIR 1975 SC865 : In this judgement Justice Mathew observed as follows: "In a government of responsibility like ours, where all the agents of the public must be responsible for their conduct, there can be but few secrets, The people of this country have a right to know every public act, everything, that is done in a public way, by their public functionaries. They are entitled to know the particulars of every public transaction in all its bearing. The right to know, which is derived from the concept of freedom of speech, though not absolute, is a factor which should make one wary, when secrecy is claimed for transactions which can, at any rate have no repercussion on public security. To cover with veil of secrecy the common routine business, is not in the interest of the public. Such secrecy can seldom be legitimately desired…"

77 Para 66.

78 Para 72.

79 Ibid.

80 See: Supreme Court Advocates on Record Association v Union of India, (1993) 4 SCC 441.

துணையாளி பற்றி

Friedrich-Naumann-Stiftung für die Freiheit
The Friedrich-Naumann-Stiftung für die Freiheit சமஷ்டி அரசியலுக்கான ஒரு மன்றமாகும். இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தைத் தொடர்ந்து, ஜேர்மனியின் முதலாவது சமஷ்டி ஜனாதிபதியான தியோடோர் ஹேயுஸ் இன்னும் சிலருடன் 1958ஆம் ஆண்டு இதனைத் தாபித்தார். இப்போது, இம்மன்றமானது உலகில் உள்ள அறுபது நாடுகளில் சுதந்திரத்திற்கான உத்திகள் மற்றும் விடுதலைக்கான ஆலேசனைகளையும் ஊக்குவிப்பதில் பணியாற்றிவருகின்றது. சிவில் சமூகக் கல்வி, அரசியல் ஆலோசனை மற்றும் அரசியல் உரையாடல் என்பன இதன் உபாயக்கருவிகளாகும்.

The Friedrich-Naumann-Stiftung für die Freiheit சட்டத்தின் ஆட்சி, சந்தைப் பொருளாதாரம், ஜனநாயகம், சுதந்திரம் என்பனவற்றை பலமானதாகவும் வலுவானதாகவும் மாற்றும் முயற்சிகளுக்கு தனது நிபுனத்துவத்தை வழங்கிவருகின்றது. உலகில் இதேதன்மையில் வேலை செய்யும் ஒரே சமஷ்டி மன்றம் என்றவகையில், அடுத்த தலைமுறைக்கான கடப்பாடுகளை தாங்கும் எதிர்காலச் சுதந்திரததிற்கான களத்தினை அமைப்பதற்கு இம்மன்றம் ஒத்துழைப்பு வழங்கும்.

தெற்காசியாவில் இந்நிறுவனம், பொறுமை எனும் அதன் உறுதியான பாரம்பரியத்துடனும் தகவல் மீதான அதீத பற்றுடனும், தொடர்ச்சியாகத் தம்மை பலப்படுத்திக்கொள்ளும் மத்தியதர வகுப்பினருடன் அதன் பொருளாதார நெகழ்ச்சிப்படுத்தலுடனும் பொது கௌரவத்துடனான வாழ்க்கை, சமூக அபிவிருத்திக்கான பொருளாதார முன்நிபந்தனைகள் மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சி, ஜனநாயகத்தின் அமைப்பு என்பனவற்றை வலுப்படுத்துவதற்காக பல துணை நிறுவனங்களுடன் மன்றம் சேர்ந்து பனியாற்றுகிறது.

Friedrich Naumann STIFTUNG FÜR DIE FREIHEIT

ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்ரநெஷனல் ஸ்ரீலங்கா

ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்ரநெஷனல் ஸ்ரீலங்கா நிறுவனமானது ஊழல் ஒழிப்பை முதல் நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்படுகின்ற முன்னணி சர்வதேச நிறுவனமான ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்ரநெஷனல் இலங்கையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நிறுவனமாகும்.

உலகெங்கும் பல நாடுகளில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட அளவில் கிளைகளைக் கொண்டுள்ள ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸியின் முழு வலைப்பின்னலும், வெளிப்படைத்தன்மை, வகை கூறல் மற்றும் நல்லாட்சி கொள்கைகளை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு அர்ப்பணமாயுள்ளதோடு "ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்ரநெஷனல் ஸ்ரீலங்கா நிறுவனம்" நேர்மைத்திறன் கொண்ட தேசமொன்றைக் கட்டியெழுப்பும்" நோக்கைக் கொண்டு தனது சமூகப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது.

நாட்டின் ஆட்சிச் செயற்பாட்டில் மக்கள் பங்கெடுக்கவுள்ள சந்தர்ப்பத்தை விரிவாக்கத் தேவையான தகவல் அறியும் உரிமை பிரஜை ஒருவருக்கு இருக்க வேண்டிய அடிப்படை உரிமையொன்று எனக் கருதும் ட்ரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்ரநெஷனல் ஸ்ரீலங்கா நிறுவனம் அது பற்றி மக்களை அறிவூட்டுவதிலும் மக்கள் செயற்பாட்டாளர்களை உற்சாகப்படுத்துவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளது.

பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்க (CHRI) நிகழ்ச்சித்திட்டம்

ஊண்மையான ஜனநாயகம் மற்றும் அபிவிருத்தி என்பன மக்களின் வாழ்வில் யதார்த்தமான ஒன்றாக மாறுவதற்கு பொறுப்புக்கூறுவதற்கான காத்திரமான பொறிமுறை ஒன்றும் பொதுநலவாய மற்றும் அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடையில் பங்கேற்பும் அவசியமாகும். இதனடிப்படையில், பாரிய மனித உரிமை அறிவூட்டல் செயற்திட்டங்களுக்கு மேலதிகமாக, பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கல் திட்டமானது தகவலுக்கும் நீதிக்குமான அடைவினையும் ஊக்குவித்துவருகின்றது. ஆய்வுகள், வெளியீடுகள், செயலமர்வுகள், தகவல் பரப்புதல் மற்றும் எடுத்துக்கூறல் ஆகியவற்றின் ஊடாக இதனை மேற்கொண்டுவருகின்றது.

மனித உரிமைகளுக்கான ஊக்குவிப்பு

பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் புத்தாக்கமானது பொதுநலவாய அங்கங்களுக்கும் அரசாங்க அங்கத்தவர்களுக்கும் தொடர்ச்சியான ஒப்புவிப்புகளை வழங்கிவருகின்றது. காலத்திற்குக் காலம் இது தகவல் திரட்டும் குழுவமர்வுகளை நடத்தியும் வருகின்றது. 1995ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இத்தகைய பிரசாரகுழுக்களை நைஜீரியா, சாம்பியா, பிஜிதீவுகள் மற்றும் சியராலியோன் ஆகியநாடுகளுக்கு அனுப்பிவந்துள்ளது. அத்துடன், இது பொதுநலவாய மனித உரிமைகள் வலைப்பின்னலையும் ஒருங்கிணைத்துவருகின்றது. இவ்வலைப்பின்னலானது, வித்தியாசமான குழுக்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களின் கூட்டு பலத்தை மனிதஉரிமைகளை ஊக்குவிக்கும் முயற்சிக்காக பயன்படுத்திவருகின்றது. மனித உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் பொது உணர்வில் இடம்பெறுவதை பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கத்தின் ஊடகப் பிரிவு உறுதி செய்துவருகின்றது.

தகவலுக்கான அடைவு

பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கத்திட்டம் நல்ல பயிற்சிகளை அமுல்படுத்தலுடன் பங்காளிகளுக்கு உதவியளித்தல், வலுவான சட்டவாக்கத்திற்கு உதவுவதில் ஒரு தொழில்நுட்ப நிபுனத்துவ மையமாகச் செயற்படுதல், அரசாங்கங்களையும் சிவில் சமூகத்தினையும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான அறிவாற்றலை விருத்திசெய்வல் போன்ற செயல் திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறது. இப்புத்தாக்கமானது கொள்கையாக்குனர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குதல், அரசாங்கங்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் இயலுமையை உயர்த்துவதில் உள்ளூர் அதிகாரிகள் மற்றும் குழுக்களுடன் இணைந்து பணியாற்றியும் வருகின்றது. தெற்காசியாவில் மிகவும் உற்சாகத்துடன் இயங்கும் அதேநேரம், இந்தியாவின் தேசிய சட்டத்திற்கான வெற்றிகரமான பிரசாரங்களுக்கு அண்மைக்காலங்களில் இப்புத்தாக்கம் உதவியும் வருகின்றது. அத்தோடு, ஆபிரிக்காவின் சட்டவரைவுகளுக்கு உள்ளீடுகளையும் வரைதலுக்கான உதவிகளையும் வழங்குவதோடு, பசுபிக்கில் பிராந்திய மற்றும் தேசிய நிறுவனங்களுடன் சட்டவாக்கச் செயற்பாட்டினை வளப்படுத்துவதிலும் சேவையாற்றிவருகின்றது.

நீதிக்கான அடைவ

பொலீஸ் மீளுருவாக்கம்: அநேகமான நாடுகளில் மக்கள் உரிமைகளைப் பாதுபாப்பதை விட ஆதிக்கத்திற்கான அரசாங்கத்தின் ஒரு கருவியாகவும் நீதியை மறுத்து பாரியளவிலான வன்முறைகளிலும் ஈடுபடும் ஒன்றாகவுமே பொலீஸ்துறை அறியப்பட்டுள்ளது. பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கம் இது தொடர்பான முறையான மீளுவருவாக்கம் ஒன்றை வழங்கிவருகின்றது. இதனால், பொலீஸ்துறையை அரசின் ஒரு கருவியாக அல்லாமல் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டும் ஒன்றாக மாற்றலாம். இந்தியாவில், பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கமானது, பொலீஸ் மீளுருவாக்கத்திற்கு பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பை இலகுபடுத்தியுள்ளது. கிழக்காபிரிக்கா மற்றும் காணா ஆகிய நாடுகளில் இப்புத்தாக்கமானது அரசியல் தலையீடுகள் மற்றும் பொலீஸ் பொறுப்புக்கூறுதல் ஆகியவற்றையும் பரீட்சித்து வருகின்றது.

சிறைச்சாலை மீளுருவாக்கம்: மரபு ரீதியான மூடிய முறைமைகளில் அதிகரித்த வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் துஷ்பிரயோகங்களை அம்பலப்படுத்தல் என்பனவற்றில் பொதுநலவாய மனிதஉரிமைகள் புத்தாக்கத்தின் பணிகள் அவதானத்தைச் செலுத்துகின்றன. சட்டமுறைகளின் பின்னடைவு காரணமாக சிறைச்சாலைகளில் கோரமான நெரிசல், விசாரனைக்கு முன்னர் அதிககாலம் காவலில் இருத்தல் போன்ற மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும் விடயங்களில் தலையிட்டு சீர் நடவடிக்கைகளில் உதவி வருகிறது. முற்றாகத் தோல்வியடைந்துள்ள சிறை நிர்வாக முறையினை நோக்குவதும் இதன் மற்றுமொரு அவதானத்தைப் பெற்ற அங்கமாகும். அவற்றை சீர் செய்வது சிறைச்சாலை நிர்வாகத்தில் ஒரு வளர்ச்சியினையும் மேம்பாட்டையும் கொண்டுவருவதுடன் நிர்வாத்தின் சமத்துவமான செயற்பாடுகளில் ஒரு புத்துயிர் தன்மையையும் தோற்றுவிக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

அரசாங்கம் வசமுள்ள தகவல்களைத் தேடிப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இயலுமான அபூர்வ மனித உரிமையே தகவல் உரித்துரிமையாகும். பொதுவாக அரசாங்கம் வசமுள்ள அநேக தகவல்கள் கூட்டாக சகலருக்கும் சொந்தமான பொதுப் பொருளாகும். இது அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானது அல்ல மாறாக ஒவ்வொருவருக்கும் சொந்தமானதாகும். அரசாங்கம் சேர்த்துவைக்கும் தகவல்கள் பொது நிதியில் பொது நன்மை கருதி பொதுக் காரணிகளுக்காகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இது பயனுள்ளவாறு அமையும் பொருட்டு தகவல் உரித்துரிமை சட்டம் இயற்றுவதானது குறிக்கோளுடன் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இன்று 90 இற்குக் கிட்டிய நாடுகளில் தகவல் உரித்துரிமை சட்டமாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது அல்லது அரசாங்கம் வசமுள்ள தகவல்களை மக்களுக்கு வழங்குவதற்கான வழிமுறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

எவ்வாறாயினும் இலங்கையில் இதுவரை தகவல் உரித்துரிமைச் சட்டம் இயற்றப்படவில்லை. இலங்கை அரசாங்கத்தினாலும் மக்களினாலும் கூட்டு ஒத்துழைப்புடன் தயார் செய்யப்பட்ட தகவல் வழிமுறைக்கான சட்டவாக்கத்திற்காக பயனுள்ள வழியமைத்தலை ஆதரித்துப் பரிந்து பேச இப்பிரசுரம் பங்களிப்புச் செய்யும். தகவல் வழிக்கான மக்களின் உரிமையை அத்துமீறாமல் வலுவான ஜனநாயகம் மற்றும் அபிவிருத்திக்கான தாகம் ஒருபோதும் நிறைவே-றாது.

Commonwealth Human Rights Initiative
working for the practical realisation of human rights in the countries of the Commonwealth

TRANSPARENCY INTERNATIONAL SRI LANKA
building a nation of integrity